

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ
(ДЕРЖПРАЦІ)

вул. Десятинна, 14, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-20-83, факс (044) 289-55-24
<http://www.dsp.gov.ua>, E-mail: dsp@dsp.gov.ua, Код ЄДРПОУ 39472148

24. 10. 2017 № 10361/1/10.2-ДП-17 На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

Про погодження проекту
постанови КМУ

Державна служба України з питань праці надсилає на перепогодження доопрацьований проект постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення” (далі – проект акта) з урахуванням зауважень Державної регуляторної служби України надісланих листом від 01.09.2017 № 7492/0/20-17.

Просимо погодити проект акта у найкоротший термін.

- Додатки:
1. Проект постанови на арк.
  2. Пояснювальна записка до проекту постанови на 3 арк.
  3. Аналіз регуляторного впливу на арк.
  4. Копія листа Державної регуляторної служби від 01.09.2017 № 7492/0/20-17 на 6 арк.

Голова

Р. Чернега

Соболевський Д.В.
248-74-57

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2017 р. №

Київ

Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення

Відповідно до статті 5 Закону України „Про технічні регламенти та оцінку відповідності” Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Технічний регламент вибухових матеріалів промислового призначення, що додається.

2. Міністерству соціальної політики забезпечити впровадження Технічного регламенту, затвердженого цією постановою.

3. Установити, що надання на ринку вибухових матеріалів промислового призначення, які були введені в обіг до дня набрання чинності цією постановою та перебувають в обігу не більш як два роки з дня набрання чинності цією постановою, не може бути заборонено чи обмежено у зв'язку з невідповідністю таких вибухових матеріалів вимогам затвердженого цією постановою Технічного регламенту.

4. У переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 50, ст. 1550) у позиції „Вибухові матеріали промислового призначення” графі „Найменування нормативно-правового акта, дія якого поширюється на відповідний вид продукції” слова „Закон України „Про загальну безпечність нехарчової продукції” замінити словами та цифрами „постанова Кабінету Міністрів України від ____ 20__ р. № ____ „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення”.

5. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від _____ 2017 р. № _____

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ

вибухових матеріалів промислового призначення

Загальні положення

1. Цей Технічний регламент установлює вимоги до вибухових матеріалів промислового призначення, проведення процедури оцінки відповідності таким вимогам, забезпечення надання їх на ринку та нагляду за ними.

Цей Технічний регламент розроблено на основі Директиви 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення.

2. Дія цього Технічного регламенту поширюється на всі вибухові матеріали промислового призначення (далі – вибухові матеріали).

3. Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

1) вибухові матеріали, зокрема боєприпаси, що призначені для використання згідно з національним законодавством Збройними силами України, іншими військовими формуваннями, утвореними відповідно до законів, правоохоронними органами;

2) піротехнічні вироби, на які поширюється дія Технічного регламенту піротехнічних виробів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 серпня 2011 року № 839 (Офіційний вісник України, 2011 року, № 60, стаття 2416);

3) боєприпаси, за винятком випадків, передбачених пунктами 33-35 цього

Технічного Регламенту.

Додаток 1 містить невичерпний перелік піротехнічних виробів та боєприпасів, зазначених у підпункті 2) цього пункту, підпункті 3) пункту 4 цього Технічного регламенту, складений відповідно до Рекомендацій ООН з перевезення небезпечних вантажів.

4. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються в такому значенні:

1) безпека – запобігання використанню, що суперечить закону та загрожує порядку;

2) безпечність – запобігання нещасним випадкам, а також стримування наслідків таких випадків у разі, якщо запобігти їм не вдалося;

3) боєприпаси – снаряди, споряджені або неспоряджені металевими зарядами, та незаряджені боєприпаси, що використовуються в портативній вогнепальній зброї, іншій вогнепальній зброї та артилерійської зброї;

4) введення в обіг – надання вибухового матеріалу на ринку України вперше;

5) вибухові матеріали – речовини та вироби що є вибуховими у розумінні рекомендацій ООН про перевезення небезпечних вантажів та підпадають під дію Класа 1 цих рекомендацій;

6) вилучення з обігу – будь-який захід, спрямований на запобігання наданню на ринку вибухового матеріалу, що знаходиться в ланцюгу постачання продукції;

7) відкликання – будь-який захід, спрямований на забезпечення повернення вибухових матеріалів, які вже були надані кінцевому користувачу;

8) виробник – будь-яка фізична чи юридична особа (резидент чи нерезидент України), яка виготовляє вибуховий матеріал або доручає його розроблення чи виготовлення та реалізує вибуховий матеріал під своїм найменуванням або торговельною маркою або використовує його для власних цілей;

9) гармонізований європейський стандарт – стандарт, який прийнятий однією з європейських організацій стандартизації на основі запиту, зробленого Європейською Комісією, та номер і назву якого опубліковано в Офіційному віснику Європейського Союзу;

10) знак відповідності технічним регламентам – маркування, за допомогою якого виробник вказує, що вибуховий матеріал відповідає вимогам до нього, визначеним у технічних регламентах, якими передбачене нанесення маркування;

11) імпортер – будь-яка фізична чи юридична особа – резидент України, що вводить в обіг на ринку України вибухові матеріали походженням з іншої країни;

12) надання на ринку – будь-яке платне або безоплатне постачання вибухового матеріалу для розповсюдження чи використання на ринку України у процесі провадження господарської діяльності;

13) орган з оцінки відповідності – орган, що здійснює діяльність з оцінки відповідності, зокрема калібрування, випробування, сертифікацію та нагляд;

14) оцінка відповідності – процес доведення відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпеки, встановлених у цьому Технічному регламенті;

15) перевезення – будь-яке фізичне переміщення вибухових матеріалів за визначеним маршрутом на території України, за винятком переміщення у межах певного місця;

16) розповсюджувач – будь-яка інша ніж виробник або імпортер фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання вибухових матеріалів, яка надає їх на ринку України;

17) суб'єкти господарювання – виробник, уповноважений представник, імпортер, розповсюджувач та будь-яка фізична або юридична особа, що задіяна у зберіганні, використанні, перевезенні, імпортуванні, експортуванні або торгівлі вибуховими матеріалами;

18) технічна специфікація – документ, що встановлює технічні вимоги,

яким має відповідати вибуховий матеріал;

19) уповноважений представник – будь-яка фізична чи юридична особа-резидент України, що має від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у дорученні завдань.

У цьому Технічному регламенті терміни „модуль оцінки відповідності”, „орган, що призначає”, „презумпція відповідності”, „призначення”, „ризик”, „технічний регламент” вживаються у значенні, наведеному в Законі України „Про технічні регламенти та оцінку відповідності”; терміни „неналежне застосування знака відповідності технічним регламентам”, „орган державного ринкового нагляду”, – у значенні, наведеному в Законі України „Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”; термін „ланцюг постачання продукції” – у значенні, наведеному в Законі України „Про загальну безпечність нехарчової продукції”; термін „національний стандарт” – у значенні, наведеному в Законі України „Про стандартизацію”; термін „ліцензія” – у значенні, наведеному в Законі України „Про ліцензування видів господарської діяльності”.

Вільний обіг

5. Надання на ринку вибухових матеріалів, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту не може бути заборонено, обмежено або перешкоджено.

Надання на ринку

6. Вибухові матеріали можуть бути надані на ринку у разі відповідності вимогам цього Технічного регламенту.

Обов'язки виробників

7. Виробники під час введення в обіг вибухових матеріалів або використання їх для своїх власних цілей гарантують, що вони спроектовані та

виготовлені у відповідності з суттєвими вимогами щодо безпеки, визначеними в додатку 2.

8. Виробники складають технічну документацію, визначену в додатку 3, та проводять або доручають уповноваженому представнику проведення процедури оцінки відповідності вибухових матеріалів відповідно до пункту 41 цього Технічного регламенту.

Якщо відповідність вибухових матеріалів вимогам, які до них застосовуються, доведена процедурою оцінки відповідності, виробники складають декларацію про відповідність і наносять знак відповідності технічним регламентам.

9. Виробники зберігають технічну документацію та декларацію про відповідність протягом 10 років з моменту введення в обіг вибухових матеріалів.

10. Виробники забезпечують застосування процедур, необхідних для забезпечення відповідності серійного виробництва вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту. Належним чином враховуються зміни в характеристиках вибухових матеріалів та зміни в національних стандартах, визначених у пункті 40 цього Технічного регламенту, або в інших технічних специфікаціях, шляхом посилання на які декларується відповідність вибухових матеріалів.

11. Виробники гарантують, що вибухові матеріали, які вони ввели в обіг, мають ідентифікацію, яка відповідає єдиній системі унікальної ідентифікації та відстеження вибухових матеріалів, визначеній у пунктах 36-38 цього Технічного регламенту.

Для вибухових матеріалів, виключених з цієї системи виробники повинні:

гарантувати, щоб на вибухові матеріали, які вводяться в обіг, були нанесені позначення типу, номера партії чи серійного номера або іншого елемента, які дозволяють здійснити їх ідентифікацію. У разі, коли через невеликий розмір, форму нанесення відповідного позначення неможливе, – необхідна інформація зазначається на упаковці або в документі, що супроводжує вибухові матеріали;

зазначити на вибухових матеріалах своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та контактну поштову адресу, за якою можна зв'язатися з виробником. Дані адреси мають містити лише одне місцезнаходження, за яким можна зв'язатися з виробником. У разі, коли позначення відповідної інформації неможливе, – необхідна інформація зазначається на упаковці чи в документі, що супроводжує вибухові матеріали. Контактні дані зазначаються згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

12. Виробники гарантують, що до вибухових матеріалів, введених ними в обіг, було долучено інструкції та інформацію щодо заходів безпеки, що складені згідно з вимогами закону про порядок застосування мов. Зазначені інструкції та інформація щодо заходів безпеки повинні бути чіткими, зрозумілими та дохідливими.

13. Виробники, які вважають або мають підстави вважати, що вибухові матеріали, які вони ввели в обіг, не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, негайно вживають коригувальних заходів, необхідних для приведення таких вибухових матеріалів у відповідність з вимогами цього Технічного регламенту, вилучення їх з обігу та/або їх відкликання (у разі потреби). Якщо зазначені вибухові матеріали становлять ризик, виробники негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому докладні відомості, зокрема про невідповідність таких

вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

14. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду виробники надають йому всю інформацію та документацію (в паперовій та/або електронній формі), необхідні для демонстрування відповідності вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту, складені державною мовою. На вимогу зазначеного органу державного ринкового нагляду виробники співпрацюють з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг вибухові матеріали.

Обов'язки уповноважених представників

15. Виробник може на підставі письмового доручення визначати уповноваженого представника.

Обов'язки, визначені у пункті 7 цього Технічного регламенту, та обов'язок щодо складення технічної документації, визначений у пункті 8 цього Технічного регламенту, не зазначаються в дорученні, одержаному уповноваженим представником.

16. Уповноважений представник виконує завдання, визначені в дорученні, отриманому від виробника. Таким дорученням передбачається виконання уповноваженим представником, зокрема, таких дій:

збереження декларації про відповідність і технічної документації для надання їх на запити органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після введення в обіг вибухових матеріалів;

надання на обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду інформації та документації, необхідних для демонстрування відповідності вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту;

співпрацювання з органом державного ринкового нагляду на його вимогу стосовно заходів, які вживаються для усунення ризиків, пов'язаних з вибуховими матеріалами, на які поширюється дія доручення, одержаного уповноваженим представником.

Обов'язки імпортерів

17. Імпортери вводять в обіг лише ті вибухові матеріали, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

18. Перед введенням в обіг вибухових матеріалів імпортери перевіряють факт проведення виробником процедури оцінки відповідності, визначеної в пункті 41 цього Технічного регламенту, наявність технічної документації, наявність на вибухових матеріалах знака відповідності технічним регламентам, необхідних документів та дотримання виробником вимог, визначених у пункті 11 цього Технічного регламенту.

Якщо імпортер вважає або має підстави вважати, що вибухові матеріали не відповідають суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним у додатку 2, він не вводить в обіг такі вибухові матеріали до приведення їх у відповідність із вимогами цього Технічного регламенту. Якщо зазначені вибухові матеріали становлять ризик, імпортер повідомляє про це виробнику та органу державного ринкового нагляду.

19. Імпортери зазначають на вибухових матеріалах своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку (знак для товарів і послуг) та поштову адресу, за якою можна з ними зв'язатися. У разі, коли позначення відповідної інформації неможливе, – необхідна інформація зазначається на упаковці чи в документі, що супроводжує вибухові матеріали. Контактні дані зазначаються згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

20. Імпортери гарантують, що до вибухових матеріалів, введених ними в обіг, було долучено інструкції та інформацію щодо заходів безпеки, що складені згідно з вимогами закону про порядок застосування мов.

21. Імпортери, під час перебування вибухових матеріалів під їх відповідальністю, гарантують створення умов для їх зберігання чи транспортування, з метою забезпечення відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним в додатку 2.

22. Імпортери, які вважають або мають підстави вважати, що вибухові матеріали, які вони ввели в обіг, не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, негайно вживають коригувальних заходів, необхідних для приведення таких вибухових матеріалів у відповідність з вимогам цього Технічного регламенту, вилучення їх з обігу та / або її відкликання (у разі потреби). Якщо зазначені вибухові матеріали становлять ризик, імпортери негайно повідомляють про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подають йому відомості, зокрема про невідповідність таких вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

23. Імпортери протягом 10 років після введення в обіг вибухових матеріалів зберігають копію декларації про відповідність для надання її на запити органу державного ринкового нагляду та забезпечують можливість надання такому органу за його запитами доступу до технічної документації.

24. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду імпортери надають такому органу всю інформацію та документацію (в паперовій та/або електронній формі), необхідну для демонстрування відповідності вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту,

складену державною мовою. На вимогу зазначеного органу імпортери співпрацюють з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять введені ними в обіг вибухові матеріали.

Обов'язки розповсюджувачів

25. Розповсюджувачі під час надання вибухових матеріалів на ринку діють згідно з вимогами цього Технічного регламенту.

26. Розповсюджувачі перед наданням вибухових матеріалів на ринку перевіряють наявність на них знака відповідності технічним регламентам, необхідних документів, інструкцій та інформації про безпечність, складених згідно з вимогами закону про порядок застосування мов, а також дотримання виробником вимог, визначених в пункті 11 цього Технічного регламенту, імпортером – вимог, визначених в пункті 19 цього Технічного регламенту.

Якщо розповсюджувач вважає або має підстави вважати, що вибухові матеріали не відповідають суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним в додатку 2, він не надає такі вибухові матеріали на ринку до приведення їх у відповідність із вимогами цього Технічного регламенту. Якщо зазначені вибухові матеріали становлять ризик, розповсюджувач зобов'язаний повідомити про це виробника або імпортера, а також відповідний орган державного ринкового нагляду.

27. Розповсюджувачі забезпечують, під час перебування вибухових матеріалів під їх відповідальністю, створення умов для їх зберігання чи транспортування, для забезпечення їх відповідності суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним у додатку 2.

28. Розповсюджувачі, які вважають або мають підстави вважати, що вибухові матеріали, які вони надали на ринку, не відповідають вимогам цього

Технічного регламенту, переконуються у вжитті коригувальних заходів, необхідних для приведення таких вибухових матеріалів у відповідність із вимогами цього Технічного регламенту, вилучення їх з обігу та/або їх відкликання (у разі потреби). Якщо зазначені вибухові матеріали становлять ризик, розповсюджувачі зобов'язані негайно повідомити про це відповідному органу державного ринкового нагляду та подати такому органу відомості, зокрема про невідповідність таких вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту та вжиті коригувальні заходи.

29. На обґрунтований запит органу державного ринкового нагляду розповсюджувачі надають йому всю інформацію та документацію (в паперовій та/або електронній формі), необхідну для демонстрування відповідності вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту. На вимогу зазначеного органу розповсюджувачі співпрацюють з ним стосовно будь-яких дій, які вживаються для усунення ризиків, що становлять надані ним на ринку вибухові матеріали.

Випадки, в яких обов'язки виробників покладаються на імпортерів та розповсюджувачів

30. У разі коли імпортер або розповсюджувач вводить вибухові матеріали в обіг під своїм найменуванням чи торговельною маркою (знаком для товарів і послуг) або модифікує вже введені в обіг вибухові матеріали, що може вплинути на їх відповідність вимогам цього Технічного регламенту, імпортер або розповсюджувач вважається виробником та виконує обов'язки виробника, визначені у пунктах 7-14 цього Технічного регламенту.

Ідентифікація суб'єктів господарювання

31. Суб'єкти господарювання надають на вимогу органу ринкового

нагляду документацію, що дає змогу ідентифікувати:

будь-який суб'єкт господарювання, який поставив їм вибухові матеріали;

будь-який суб'єкт господарювання, якому вони поставили вибухові матеріали.

Суб'єкти господарювання зобов'язані зберігати документацію протягом 10 років після того, як їм було поставлено вибухові матеріали, та протягом 10 років після того, як вони поставили вибухові матеріали.

Транспортування вибухових матеріалів

32. Перевезення вибухових матеріалів здійснюється згідно з вимогами Закону України „Про перевезення небезпечних вантажів”, Рекомендацій ООН з перевезення небезпечних вантажів та інших норм законодавства, які регулюють питання перевезення вибухових матеріалів відповідними видами транспорту.

Дозвіл на перевезення вибухових матеріалів видає Міністерство внутрішніх справ України.

Транспортування боєприпасів

33. Перевезення боєприпасів здійснюється згідно з вимогами Закону України „Про перевезення небезпечних вантажів”, Рекомендацій ООН з перевезення небезпечних вантажів та інших норм законодавства, які регулюють питання перевезення вибухових матеріалів відповідними видами транспорту.

Відступ з безпеки

34. Держава у випадку серйозної загрози для громадської безпеки через недозволене володіння або використання вибухових матеріалів або боєприпасів, на які поширюється дія цього Технічного регламенту, може відходити від вимог пунктів 32 та 33 цього Технічного регламенту та вживати

усіх необхідних заходів щодо перевезення вибухових матеріалів або боєприпасів для попередження такого незаконного володіння чи використання.

Обмін інформацією

35. Міжнародними договорами України та зобов'язаннями, що випливають із членства України в міжнародних та регіональних організаціях, можуть бути передбачені додаткові заходи щодо обміну інформацією щодо суб'єктів господарювання, які мають дозволи або ліцензії, передбачені пунктом 39 цього Технічного регламенту, з іншими державами.

Ідентифікація та відстеження вибухових матеріалів

36. Суб'єкти господарювання дотримуються єдиної системи унікальної ідентифікації та відстеження вибухових матеріалів, яка враховує їхній розмір, форму або конструкцію, за винятком випадків, коли немає необхідності розміщувати унікальну ідентифікацію на вибуховому матеріалі, через низький рівень небезпеки, зумовлений такими його характеристиками та факторами, як низький рівень детонаційного впливу, характер використання такого матеріалу і низький рівень небезпеки, пов'язаний з легкими потенційними наслідками неправильного застосування вибухового матеріалу.

Система не поширюється на вибухові матеріали, які транспортуються і доставляються без упаковки або у вантажівках з насосом для їх безпосереднього розвантаження в свердловину, та на вибухові матеріали, що виготовляються на місцях проведення підривних робіт та використовуються відразу після виробництва (в місці виробництва).

37. Ця система забезпечує збір і зберігання даних, у тому числі в разі необхідності за допомогою електронних засобів, з метою створення можливості для унікальної ідентифікації та відстеження вибухових матеріалів, а також

розміщення унікальної ідентифікації на вибуховому матеріалі та/або його упаковці, що дає можливість доступу до цих даних.

Ці дані мають стосуватися унікальної ідентифікації вибухових матеріалів, зокрема їх місцезнаходження під час перебування їх у розпорядженні суб'єктів господарювання, та реквізитів цих суб'єктів господарювання.

38. Дані, зазначені в пункті 37 цього Технічного регламенту, регулярно перевіряються і підлягають захисту від випадкового або навмисного пошкодження або знищення. Ці дані зберігаються протягом 10 років з моменту укладання угоди або якщо вибухові матеріали були використані або утилізовані, – протягом 10 років з моменту їх використання або утилізації, навіть якщо суб'єкт господарювання припинив свою діяльність. Такі дані суб'єкти господарювання негайно надають уповноваженим державним органам на їх вимогу.

Ліцензія або дозвіл

39. Суб'єкти господарювання повинні мати ліцензії на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів та перевезення небезпечних вантажів та/або дозвіл, що дає їм право на зберігання, використання, імпорт, експорт або торгівлю вибуховими матеріалами.

Частина перша цієї статті не має застосовуватись до працівників, яких наймає суб'єкт господарювання, що володіє ліцензією або дозволом.

Презумпція відповідності вибухових матеріалів

40. Перелік національних стандартів, що є ідентичними гармонізованим європейським стандартам та відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпечності (далі –

перелік національних стандартів), визначеним у додатку 2, затверджується та оприлюднюється відповідно до закону.

Відповідність вибухових матеріалів стандартам, які включені до переліку національних стандартів, або їх частинам надає презумпцію відповідності таких вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпечності, визначеним у додатку 2, які встановлюються такими стандартами чи їх частинами.

Процедури оцінки відповідності

41. Перед введенням в обіг вибухові матеріали підлягають таким процедурам оцінки відповідності:

1) процедурі експертизи типу (модуль В), визначеній в пунктах 1 – 10 додатка 3, і за вибором виробника однієї з наступних:

процедурі відповідності типу на основі внутрішнього контролю виробництва з контрольними перевірками вибухових матеріалів через довільні інтервали часу (модуль С2), визначеній в пунктах 11 – 16 додатка 3;

процедурі відповідності типу на основі забезпечення якості виробничого процесу (модуль D), визначеній в пунктах 17 – 32 додатка 3;

процедурі відповідності типу на основі забезпечення якості вибухового матеріалу (модуль E), визначеній в пунктах 33 – 48 додатка 3;

процедурі відповідності типу на основі перевірки вибухового матеріалу (модуль F), визначеній в пунктах 49 – 61 додатка 3;

2) процедурі відповідності на основі перевірки одиниці вибухового матеріалу (модуль G), визначеній в пунктах 62 – 68 додатка 3.

Декларація про відповідність

42. У декларації про відповідність зазначається про дотримання суттєвих вимог щодо безпечності, визначених у додатку 2.

43. Декларація про відповідність складається за примірною структурою згідно з додатком 4 і повинна містити відомості, визначені у відповідних модулях оцінки відповідності та постійно оновлюватися.

Декларація про відповідність складається державною мовою, а в разі її складення іншою мовою – перекладається на державну мову.

44. У разі коли на вибуховий матеріал поширюється дія кількох технічних регламентів, що вимагають складення декларації про відповідність, складається єдина декларація про відповідність стосовно таких регламентів. У такій декларації про відповідність повинні бути зазначені відповідні технічні регламенти, включаючи відомості про їх офіційне опублікування.

45. Виробник шляхом складення декларації про відповідність бере на себе відповідальність за відповідність вибухових матеріалів вимогам цього Технічного регламенту.

Загальні принципи маркування знаком відповідності технічним регламентам

46. Знак відповідності технічним регламентам застосовується згідно із загальними принципами маркування зазначеним знаком, установленими законом.

Правила та умови нанесення знака відповідності технічним регламентам

47. Знак відповідності технічним регламентам наноситься на вибуховий матеріал таким чином, щоб він був видимим, розбірливим і незмивним. У разі коли це є неможливим або невиправданим через властивості вибухового

матеріалу, знак відповідності технічним регламентам наноситься на упаковку та на супровідні документи.

48. Знак відповідності технічним регламентам наноситься перед введенням вибухового матеріалу в обіг.

49. Після знака відповідності технічним регламентам наноситься ідентифікаційний номер призначеного органу з оцінки відповідності (далі – призначений орган), що залучений на етапі здійснення контролю за виробництвом.

Ідентифікаційний номер призначеного органу наноситься таким органом самостійно або згідно з його інструкціями виробником чи його уповноваженим представником.

50. Після знака відповідності технічним регламентам та ідентифікаційного номера призначеного органу може бути нанесене маркування, що вказує на особливий ризик або використання.

51. Знак відповідності технічним регламентам наноситься на супровідні документи у випадках, коли вибухові матеріали виготовлені для власного використання, якщо вони транспортуються і доставляються без упаковки або виготовляються в пересувних пунктах для їх безпосереднього розвантаження в свердловину та коли вибухові матеріали виготовляються на місцях проведення підричних робіт і використовуються відразу після виробництва (в місці виробництва).

52. Обмежувальні (коригувальні) заходи в разі неналежного застосування знака відповідності технічним регламентам вживаються в установленому законом порядку.

Призначення органів з оцінки відповідності

53. Призначення органів з оцінки відповідності для виконання ними як третіми сторонами завдань з оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом здійснюється відповідно до закону.

54. Органи з оцінки відповідності повинні відповідати загальним вимогам до призначених органів, установленим законом, та спеціальним вимогам до таких органів, визначеним у пунктах 55 – 62 цього Технічного регламенту.

Спеціальні вимоги до призначених органів

55. Орган з оцінки відповідності має бути третьою стороною, незалежною від суб'єкта господарювання, який надає вибуховий матеріал для проведення оцінки відповідності, або вибухового матеріалу, оцінку якого він проводить.

56. Орган з оцінки відповідності (його керівник, заступники керівника та працівники, відповідальні за виконання завдань з оцінки відповідності):

не повинен бути проектувальником, виробником, імпортером, розповсюджувачем, монтажником, покупцем, власником, користувачем чи відповідальним за обслуговування вибухових матеріалів, які він оцінює, або представником будь-якої з цих сторін. Зазначена вимога не виключає можливості використання оцінюваних вибухових матеріалів, які є необхідними для роботи органу з оцінки відповідності, чи використання їх в особистих цілях;

не повинен брати безпосередньої участі у проектуванні, виготовленні, спорудженні, реалізації, монтажі, використанні чи обслуговуванні вибухових матеріалів, які він оцінює, або представляти сторони, що беруть участь у такій діяльності. Такий орган не повинен провадити будь-яку діяльність, яка може суперечити незалежності його суджень або його доброчесності стосовно

діяльності з оцінки відповідності, на провадження якої він призначається або призначений. Така вимога, зокрема, стосується послуг з консультування.

Орган з оцінки відповідності забезпечує, щоб діяльність субпідрядників або дочірніх підприємств, які ним залучаються до виконання робіт з оцінки відповідності, не впливала на конфіденційність інформації, об'єктивність і неупередженість діяльності з оцінки відповідності такого органу.

57. Орган з оцінки відповідності та їх працівники повинні провадити діяльність з оцінки відповідності на найвищому рівні професійної добросовісності та з технічною компетентністю, бути вільним від будь-якого тиску та спонукання, зокрема фінансового характеру, які могли б впливати на його судження або результати його діяльності з оцінки відповідності, особливо з боку осіб чи груп осіб, заінтересованих у результатах такої діяльності.

58. Орган з оцінки відповідності повинен бути здатним виконувати всі завдання з оцінки відповідності, які покладені на нього згідно з додатком 3 та стосовно яких він призначається чи був призначений, незалежно від того, чи такі завдання виконуються самим органом з оцінки відповідності, чи від його імені та під його відповідальність.

Орган з оцінки відповідності у будь-який час і для кожної процедури оцінки відповідності та кожного виду чи категорії вибухових матеріалів, стосовно яких він призначається чи був призначений, повинен мати у своєму розпорядженні необхідні:

кваліфікованих та досвідчених працівників для виконання завдань з оцінки відповідності;

описи процедур, згідно з якими проводиться оцінка відповідності, що забезпечують прозорість і відтворюваність таких процедур. Орган з оцінки відповідності повинен застосовувати відповідні правила, методики, настанови та процедури тощо, що дають змогу розрізняти завдання, які він виконує як призначений орган, та іншу діяльність;

процедури для провадження діяльності з оцінки відповідності з належним урахуванням розміру суб'єкта господарювання, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій він провадить діяльність, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Орган з оцінки відповідності повинен мати засоби, необхідні для належного виконання технічних і адміністративних завдань, пов'язаних з діяльністю з оцінки відповідності, а також доступ до всього необхідного обладнання та устаткування.

59. Працівники, відповідальні за виконання завдань з оцінки відповідності, повинні мати:

технічну і професійну підготовку, що охоплює всю діяльність з оцінки відповідності, стосовно якої орган з оцінки відповідності був призначений;

достатні знання вимог, які стосуються робіт з оцінки відповідності, які він проводить, та відповідні повноваження для проведення таких робіт;

відповідні знання та розуміння суттєвих вимог, визначених у додатку 2, стандартів з переліку національних стандартів, що застосовуються, положень законодавства України щодо умов обігу на ринку продукції, яку він оцінює, а також відповідних положень законодавства Європейського Союзу;

досвід із складення сертифікатів, протоколів та звітів, які підтверджують проведення робіт з оцінки відповідності.

60. Неупередженість органу з оцінки відповідності, його керівника, заступників керівника та працівників, відповідальних за виконання завдань з оцінки відповідності має бути гарантована.

Оплата праці керівника, заступників керівника органу з оцінки відповідності та його працівників, відповідальних за виконання завдань з оцінки відповідності, не має залежати від кількості проведених робіт з оцінки відповідності чи їх результатів.

61. Працівники органу з оцінки відповідності повинні забезпечувати дотримання вимог щодо конфіденційності інформації, яка захищається в режимі комерційної таємниці, одержаної під час виконання своїх завдань згідно з додатком 3 крім її надання у визначених законом випадках відповідним уповноваженим органам.

62. Орган з оцінки відповідності бере участь у відповідній діяльності із стандартизації або забезпечує інформованість своїх працівників, які відповідають за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність.

Призначений орган бере участь у відповідній діяльності секторальної групи призначених органів, утвореної згідно з пунктом 66 цього Технічного регламенту, забезпечує інформованість своїх працівників, які відповідають за виконання завдань з оцінки відповідності, про таку діяльність, а також застосовує документи, підготовлені за результатами роботи зазначеної групи, як загальні настанови.

Залучення призначеними органами субпідрядників та дочірніх підприємств

63. У разі, коли призначений орган залучає до виконання конкретних робіт з оцінки відповідності субпідрядника або дочірнє підприємство, він повинен перевірити відповідність зазначеного субпідрядника або дочірнього підприємства вимогам до призначених органів, визначеним у пунктах 54 – 62 цього Технічного регламенту, та повідомити про це органу, що призначає.

64. Призначені органи несуть відповідальність за роботи, що виконуються субпідрядниками або дочірніми підприємствами незалежно від їх місцезнаходження.

65. Субпідрядник або дочірнє підприємство можуть бути залучені до виконання робіт з оцінки відповідності за згодою замовника.

66. Призначені органи повинні зберігати для надання на запити органу, що призначає, відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації залучених субпідрядників або дочірніх підприємств і робіт, що виконуються ними згідно з додатком 3.

Обов'язки призначених органів стосовно провадження їх діяльності

67. Призначені органи проводять оцінку відповідності згідно з процедурами оцінки відповідності, визначеними в додатку 3.

68. Оцінку відповідності проводять належним чином без зайвого навантаження на суб'єктів господарювання.

Призначені органи провадять свою діяльність з належним урахуванням величини суб'єкта господарювання, що замовляє роботи з оцінки відповідності, в галузі, в якій він діє, його структури, ступеня складності технології виготовлення вибухового матеріалу та масового чи серійного характеру виробничого процесу.

При цьому призначені органи дотримуються ступеня вимогливості та рівня захисту, що є необхідними для відповідності вибухового матеріалу вимогам цього Технічного регламенту.

69. У разі, коли призначений орган вважає, що виробником не дотримані суттєві вимоги щодо безпечності, визначені в додатку 2, та вимоги відповідних стандартів, включених до переліку національних стандартів, чи інших технічних специфікацій, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів та не видавати сертифікат відповідності.

70. У разі якщо під час проведення моніторингу відповідності після видачі сертифіката відповідності призначений орган виявить, що вибуховий матеріал вже не відповідає вимогам, зазначений орган повинен вимагати від виробника вжиття відповідних коригувальних заходів і в разі необхідності призупинити або скасувати сертифікат відповідності.

71. У разі коли коригувальних заходів не вжито або вони не дали необхідних результатів, призначений орган залежно від обставин повинен обмежити сферу призначення, призупинити або скасувати сертифікат відповідності.

Апеляції на рішення призначених органів

72. Подання та розгляд апеляцій на рішення призначених органів здійснюються відповідно до законодавства.

Обов'язки призначених органів стосовно надання інформації

73. Призначені органи повинні інформувати орган, що призначає, про:
будь-які відмови у видачі, обмеження сфери, призупинення або скасування документів про відповідність;

будь-які обставини, що впливають на сферу та умови призначення цих органів;

будь-які запити щодо надання інформації стосовно діяльності з оцінки відповідності, одержані ними від органів державного ринкового нагляду.

На запит органу, що призначає, призначені органи також повинні інформувати його про діяльність з оцінки відповідності, здійснену в межах сфери їх призначення, та будь-яку іншу здійснену діяльність, включаючи транскордонну діяльність та роботи за договорами субпідряду.

74. Призначені органи повинні надавати іншим органам з оцінки відповідності, які призначені згідно з цим Технічним регламентом та здійснюють подібну діяльність з оцінки відповідності, що охоплює такі ж вибухові матеріали, відповідну інформацію з питань, які стосуються негативних результатів оцінки відповідності, а на запит – також позитивних результатів оцінки відповідності.

Координація призначених органів

75. Координація призначених органів та співпраця між органами з оцінки відповідності, призначеними згідно з цим Технічним регламентом, здійснюється у межах секторальної групи призначених органів.

Призначені органи повинні брати участь у роботі секторальної групи призначених органів безпосередньо або через визначених представників.

Державний ринковий нагляд і державний контроль вибухових матеріалів

76. Державний ринковий нагляд і державний контроль введених в обіг вибухових матеріалів здійснюються відповідно до закону.

Формальна невідповідність

77. Заходи щодо усунення формальної невідповідності вибухових матеріалів вживаються відповідним суб'єктом господарювання в разі, коли орган державного ринкового нагляду встановить будь-яку таку невідповідність:

знак відповідності технічним регламентам нанесено з порушенням загальних принципів маркування зазначеним знаком, установлених законом, або вимог, визначених у пунктах 47-51 цього Технічного регламенту;

не нанесено знак відповідності технічним регламентам;

ідентифікаційний номер призначеного органу, залученого на етапі здійснення контролю за виробництвом, нанесено з порушенням вимог, визначених у пунктах 47-51 цього Технічного регламенту, або не нанесено;

не складено декларації про відповідність;

декларації про відповідність складено з порушенням;

органу державного ринкового нагляду не надано доступу до технічної документації або вона є в неповному обсязі;

інформація, зазначена в четвертому абзаці пункту 11 та пункті 19 цього Технічного регламенту, відсутня, є неправдивою або не в повному обсязі;

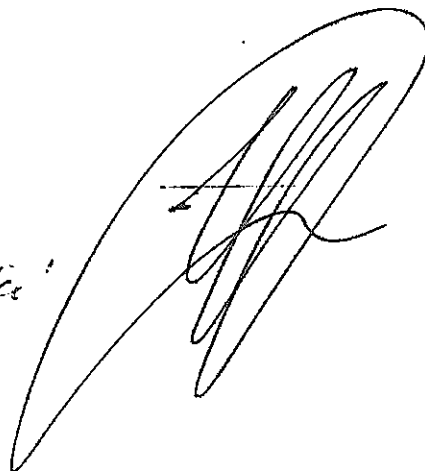
не дотримано одну з вимог, визначених у пунктах 7-14 та 17-24 цього Технічного регламенту.

Таблиця відповідності

78. Таблиця відповідності положень Директиви 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення та цього Технічного регламенту наведена у додатку 5.

(В.О. Печ)

(Р. Чернов)

**ПЕРЕЛІК ПРОТЕХНІЧНИХ ВИРОБІВ ТА БОЄПРИПАСІВ, СКЛАДЕНИЙ
ВІДПОВІДНО ДО РЕКОМЕНДАЦІЙ ООН З ПЕРЕВЕЗЕННЯ
НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ**

№ ООН	Найменування та опис	Класифікаційний код	Словник (використовується лише для довідки)
Група G			
0009	Боєприпаси запалювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним чи металевим зарядом	1.2 G	<p>Боєприпаси</p> <p>Загальний термін, який переважно стосується виробів воєнного застосування та включає усі види бомб, гранат, ракет, мін, снарядів та інших аналогічних пристроїв.</p> <p>Боєприпаси запалювальні</p> <p>Боєприпаси, які містять запалювальну речовину. Якщо цей склад сам по собі не є вибуховим. Ці боєприпаси містять також один або декілька із таких компонентів: металевий заряд з капсулем та запалювальним зарядом; підрильник, споряджений розривним або вибивним зарядом.</p>
0010	Боєприпаси запалювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним чи металевим зарядом	1.3 G	Запис ООН № 0009
0015	Боєприпаси димові, споряджені або не споряджені розривним, вибивним чи металевим зарядом	1.2 G	<p>Боєприпаси димові</p> <p>Боєприпаси, які містять речовину, що виробляє дим. Якщо речовина сама по собі не є вибуховою, ці боєприпаси</p>

			також містять один або декілька із таких компонентів: металевий заряд з капсулем та запалювальним зарядом; підрильник з розривним або вибивним зарядом.
0016	Боеприпаси димові, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.3 G	Запис ООН № 0015
0018	Боеприпаси сльозоточиві, споряджені або не споряджені розривним, вибивним чи металевим зарядом	1.2 G	Боеприпаси сльозоточиві Боеприпаси, які містять сльозоточиві речовини. Вони також містять один або декілька із таких компонентів: піротехнічну речовину; металевий заряд з капсулем та запалювальним зарядом; підрильник із розривним або вибивним зарядом.
0019	Боеприпаси сльозоточиві, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.3 G	Запис ООН № 0018
0039	Фотоавіабомби	1.2 G	Бомби Вибухові вироби, які викидаються із повітряних суден. Вони можуть містити запалювальну рідину, споряджену розривним зарядом, фотоспалахом композиційним (фотоосвітлювальний склад) або розривний заряд. Термін включає фотоавіабомби.
0049	Патрони освітлювальні	1.1 G	Патрони освітлювальні Вироби, які складаються із гільзи, капсуля та освітлювального складу в

			єдиному комплекті для ведення вогню.
0050	Патрони освітлювальні	1.3 G	Запис ООН № 0049
0054	Патрони сигнальні	1.3 G	Патрони сигнальні Вироби, призначені для ведення вогню кольоровими сигнальними ракетами або іншими сигнальними засобами із сигнальних пістолетів та інші.
0066	Шнур вогнепровідний	1.4 G	Шнур вогнепровідний Виріб, який складається із текстильних ниток, покритих чорним порохом або іншим піротехнічним складом, який швидко згорає, та гнучкого захисного покриття або серцевини у вигляді чорного пороху, який покритий м'яким тканинним матеріалом. Горіння розповсюджується поступово по довжині шнуру із зовнішнім полум'ям. Виріб застосовується для того, щоб передати займання від пристрою до заряду.
0092	Ракети освітлювальні, що запускаються з землі	1.3 G	Ракети Вироби, які містять піротехнічні речовини та призначені для використання з метою освітлення, впізнання, вироблення сигналу або попередження.
0093	Ракети освітлювальні авіаційні	1.3 G	Запис ООН № 0092
0101	Підричник, що не детонує	1.3 G	Підричник (англ. „fuse/fuze”) Незважаючи на те, що ці два слова мають спільне походження (франц. fusée, fusil) і деколи навіть по-різному пишуться, важливо пам'ятати,

			<p>що підрильник (fuse) стосується шнурових запалювальних пристроїв, в той час як підрильник (fuze) стосується пристрою, який використовується у боеприпасах, які об'єднують механічні, електричні, хімічні та гідростатичні компоненти для ініціації ланцюга шляхом дефлаграції або детонації.</p> <p>Підрильник швидкодійний, що не детонує (вогнепровідний шнур, який швидко горить)</p> <p>Виріб, який складається із бавовняних ниток, які просочені дрібнозернистим чорним порохом (вогнепровідний шнур, який швидко горить). Його горіння супроводжується відкритим полум'ям, і він використовується у вогневих ланцюгах для займання піротехнічних виробів та ін.</p>
0103	Запал трубчастий у металевій оболонці	1.4 G	<p>Запал трубчастий у металевій оболонці</p> <p>Виріб, який складається із металевої трубки, в середині якої знаходиться запальна вибухова речовина.</p>
0171	Боеприпаси освітлювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним чи металевим зарядом	1.2 G	<p>Боеприпаси освітлювальні</p> <p>Боеприпаси, призначені для освітлення місцевості поодиноким інтенсивним джерелом світла. Термін охоплює патрони освітлювальні, гранати та снаряди, а також освітлювальні бомби та бомби впізнання цілі.</p>
0191	Пристрої сигнальні ручні	1.4 G	<p>Пристрої сигнальні ручні</p> <p>Вироби, призначені для</p>

			вироблення сигналів.
0192	Петарди, залізничні вибухові	1.1 G	Запис ООН № 0191
0194	Сигнали біди суднові	1.1 G	Запис ООН № 0191
0195	Сигнали біди суднові	1.3 G	Запис ООН № 0191
0196	Сигнали димові	1.1 G	Запис ООН № 0191
0197	Сигнали димові	1.4 G	Запис ООН № 0191
0212	Трасери для боєприпасів	1.3 G	Трасери для боєприпасів Герметичні вироби, які містять піротехнічні речовини і призначені для визначення траєкторії снаряду.
0254	Боєприпаси освітлювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.3 G	Запис ООН № 0171
0297	Боєприпаси освітлювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.4 G	Запис ООН № 0254
0299	Фотоавіабомби	1.3 G	Запис ООН № 0039
0300	Боєприпаси запалювальні, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.4 G	Запис ООН № 0009
0301	Боєприпаси слезоточиві з розривним, вибивним або металевим зарядом	1.4 G	Запис ООН № 0018
0303	Боєприпаси димові, споряджені або не споряджені розривним, вибивним або металевим зарядом	1.4 G	Запис ООН № 0015
0306	Трасери для боєприпасів	1.4 G	Запис ООН № 0212

0312	Патрони сигнальні	1.4 G	Патрони сигнальні Вироби, призначені для ведення вогню кольоровими сигнальними ракетами або іншими сигнальними засобами із сигнальних пістолетів та ін.
0313	Сигнали димові	1.2 G	Запис ООН № 0195
0318	Гранати практичні, ручні або рушничні	1.3 G	Гранати ручні або рушничні Вироби, призначені для метання вручну або рушницею. Термін включає гранати практичні, ручні або рушничні.
0319	Втулки капсульні	1.3 G	Втулки капсульні Засоби, які складаються із втулки для запалення та допоміжного заряду дефлагруючої вибухової речовини, такої як чорний порох, який використовується для запалення металюного заряду в артилерійській гільзі та інші.
0320	Втулки капсульні	1.4 G	Запис ООН № 0319
0333	Вироби піротехнічні	1.1 G	Вироби піротехнічні Піротехнічні вироби, призначені для розваг.
0334	Вироби піротехнічні	1.2 G	Запис ООН № 0333
0335	Вироби піротехнічні	1.3 G	Запис ООН № 0333
0336	Вироби піротехнічні	1.4 G	Запис ООН № 0333
0362	Боеприпаси практичні	1.4 G	Боеприпаси практичні Боеприпаси без основного розривного заряду, але споряджені розривним зарядом або вибивним зарядом. Зазвичай вони також містять підрильник та металюний заряд.
0363	Боеприпаси випробувальні	1.4 G	Боеприпаси випробувальні Боеприпаси, які містять

			піротехнічні речовини, що використовуються для перевірки дії та ефективності нових боеприпасів або вузлів та компонентів зброї.
0372	Гранати практичні ручні або рушничні	1.2 G	Запис ООН № 0318
0373	Пристрої сигнальні ручні	1.4 S	Запис ООН № 0191
0403	Ракети освітлювальні авіаційні	1.4 G	Запис ООН № 0092
0418	Ракети освітлювальні, що запускаються з землі	1.2 G	Запис ООН № 0092
0419	Ракети освітлювальні, що запускаються з землі	1.1 G	Запис ООН № 0092
0420	Ракети освітлювальні авіаційні	1.1 G	Запис ООН № 0092
0421	Ракети освітлювальні авіаційні	1.2 G	Запис ООН № 0092
0424	Снаряди інертні з трасером	1.3 G	Снаряди Засоби, такі як заряди або куля, які вистрілюються з гармати або іншої артилерійської зброї, рушниці або іншої малокаліберної зброї. Вони можуть бути інертними, споряджені або не споряджені трасерами, або можуть містити вибуховий або вибивний заряд, або розривний заряд. Термін включає снаряди інертні з трасером; снаряди, споряджені розривним або вибивним зарядом; снаряди, споряджені розривним зарядом.
0425	Снаряди інертні з трасером	1.4 G	Запис ООН № 0424
0428	Вироби піротехнічні для технічних цілей	1.1 G	Вироби піротехнічні для технічних цілей Вироби, які містять піротехнічні речовини і

			використовуються для технічних цілей, серед яких – вироблення тепла та газів, відтворення сценічних ефектів та ін. Термін не включає наступні поняття, які зазначаються окремо: всі боєприпаси; патрони сигнальні; різак кабелі, вибухові; вироби піротехнічні; ракети освітлювальні авіаційні; ракети освітлювальні, що запускаються з землі; вибухові спускові механізми; вибухові заклепки; сигнальні пристрої ручні; сигнали тривоги; петарди, залізничні вибухові; сигнали димові.
0429	Вироби піротехнічні для технічних цілей	1.2 G	Запис ООН № 0428
0430	Вироби піротехнічні для технічних цілей	1.3 G	Запис ООН № 0428
0431	Вироби піротехнічні для технічних цілей	1.4 G	Запис ООН № 0428
0434	Снаряди з розривним або вибивним зарядом	1.2 G	Снаряди Засоби, такі як заряди або пуля, які вистрілюються з пушки або іншої артилерійської зброї, рушниці або іншої малокаліберної зброї. Вони можуть бути інертними, споряджені або не споряджені трасерами, або можуть містити вибуховий або вибивний заряд, або розривний заряд. Термін включає снаряди інертні з трасером; снаряди, споряджені розривним або вибивним зарядом; снаряди, споряджені розривним зарядом.
0435	Снаряди з розривним або вибивним зарядом	1.4 G	Запис ООН № 0434

0452	Гранати практичні ручні або рушничні	1.4 G	Запис ООН № 0372
0487	Сигнали димові	1.3 G	Запис ООН № 0194
0488	Боеприпаси практичні	1.3 G	Боеприпаси практичні Боеприпаси без основного розривного заряду, але споряджені розривним зарядом або вибивним зарядом. Зазвичай вони також містять підривник та металевий заряд. Термін не включає наступні засоби, які зазначаються окремо: гранати практичні.
0492	Петарди залізничні вибухові	1.3 G	Запис ООН № 0194
0493	Петарди залізничні вибухові	1.4 G	Запис ООН № 0194
0503	Газонаповнювальні пристрої надувних подушок або модулі надувних подушок, або пристрої попереднього натягу пасків безпеки	1.4 G	
Група S			
0110	Гранати практичні ручні або рушничні	1.4 S	Запис ООН № 0318
0193	Петарди залізничні вибухові	1.4 S	Запис ООН № 0194
0337	Засоби піротехнічні	1.4 S	Запис ООН № 0334
0345	Снаряди інертні з трасером	1.4 S	Снаряди Засоби, такі як заряди або пуля, які вистрілюються з пушки або іншої артилерійської зброї, рушниці або іншої малокаліберної зброї. Вони можуть бути інертними, споряджені або не споряджені трасерами, або можуть містити вибуховий або вибивний заряд, або розривний заряд.
0376	Втулки капсульні	1.4 S	Запис ООН № 0319

0404	Ракети освітлювальні авіаційні	1.4 S	Запис ООН № 0092
0405	Патрони сигнальні	1.4 S	Патрони сигнальні Вироби, призначені для ведення вогню кольоровими сигнальними ракетами або іншими сигнальними засобами із сигнальних пістолетів та ін.
0432	Вироби піротехнічні для технічних цілей	1.4 S	

СУТТЄВІ ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕЧНОСТІ

I. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

1. Кожний вибуховий матеріал повинен розроблятися, виготовлятися і надаватися на ринок з мінімальним ризиком для людського життя і здоров'я, недопущенням виникнення небезпеки для майна і навколишнього середовища при нормальних, передбачуваних умовах, особливо, що стосується правил безпеки і типової практики, зокрема до того часу, коли він буде застосований.

2. Кожний вибуховий матеріал повинен мати експлуатаційні характеристики, визначені виробником, для забезпечення найвищого рівня безпеки і надійності.

3. Кожний вибуховий матеріал повинен розроблятися та виготовлятися таким чином, щоб після застосування відповідної технології він міг бути утилізований з мінімальним ризиком для навколишнього середовища.

II. ОСОБЛИВІ ВИМОГИ

4. Як мінімум наступні данні та властивості повинні бути враховані або перевірені у разі необхідності:

а) конструктивні і характерні (фізико-хімічні) властивості, у тому числі хімічний склад, ступінь однорідності та у разі необхідності – гранулометричний склад;

б) фізична і хімічна стійкість вибухового матеріалу у всіх умовах оточуючого середовища, в яких його передбачається використовувати;

- в) чутливість до удару і тертя;
- г) сумісність усіх компонентів щодо їх фізичної і хімічної стійкості;
- д) хімічна чистота вибухових речовин;
- е) стійкість вибухового матеріалу до впливу води, якщо його передбачається використовувати в умовах підвищеної вологості або якщо вода може негативно впливати на його безпеку або надійність;
- є) стійкість до низьких і високих температур, якщо вибуховий матеріал передбачається зберігати або застосовувати при зазначених температурах, і на його безпеку або надійність можуть негативно вплинути охолодження або нагрівання його компонентів чи всього матеріалу в цілому;
- ж) придатність вибухового матеріалу до застосування в небезпечних середовищах (наприклад, у середовищі метанового газу, гарячих мас тощо), якщо його передбачається застосовувати в таких умовах;
- з) особливості забезпечення безпеки при експлуатації для запобігання передчасного або випадкового ініціювання або займання;
- и) правильне зарядження та спрацювання вибухового матеріалу у разі його використання за призначенням;
- і) відповідні інструкції та, у разі необхідності, маркування з інформацією щодо безпечного поводження, зберігання, застосування та утилізації вибухового матеріалу повинні бути викладені згідно з вимогами закону про порядок застосування мов та мовою держави, у якій буде здійснено застосування вибухового матеріалу;
- й) здатність вибухового матеріалу, його оболонки або інших його компонентів зберігати свої первинні властивості під час зберігання до настання кінцевої дати застосування, зазначеної виробником;
- к) зазначення усіх пристроїв і комплектуючих, необхідних для надійного і безпечного функціонування вибухового матеріалу.

5. Кожний вибуховий матеріал повинен випробуватись в реальних умовах. При неможливості здійснення даних випробувань у випробувальній

лабораторії, випробування проводять в умовах при яких передбачається застосовувати даний вибуховий матеріал.

Вимоги до груп вибухових матеріалів

6. Бризантні вибухові матеріали повинні також відповідати наступним вимогам:

а) запропонований метод ініціювання повинний забезпечувати безпечну, надійну і повну детонацію або миттєве згорання (у залежності від призначення) вибухового матеріалу. У випадку з димним порохом перевіряється його здатність до миттєвого згорання;

б) патроновані вибухові матеріали повинні передавати детонацію безпечно і надійно від одного патрону до іншого;

в) гази, які виділяються вибуховими матеріалами, призначеними для застосування під землею, можуть містити отруйні оксиди вуглецю та азоту, інші гази, пари або розсіяні в повітрі залишкові частинки у кількості, яка не завдає шкоди здоров'ю в нормальних умовах використання.

7. Детонаційні шнури, вогнепровідні шнури, інші шнури та ударні трубки повинні також відповідати наступним вимогам:

а) оболонка детонаційних шнурів, вогнепровідних шнурів, запалювальних капсулів та патронів повинна мати достатню механічну міцність і надійно захищати вибуховий матеріал при звичайному механічному навантаженні;

б) параметри часу згорання вогнепровідних шнурів повинні зазначатися і точно дотримуватися;

в) детонаційні шнури повинні забезпечувати надійне ініціювання, мати достатню ініціюючу здатність і відповідати вимогам до зберігання навіть у особливих кліматичних умовах.

8. Детонатори (у тому числі детонатори уповільненої дії) і реле повинні також відповідати наступним вимогам:

а) детонатори повинні забезпечувати надійне ініціювання вибухових матеріалів, призначених для застосування разом з ними, у всіх передбачених умовах застосування;

б) реле затримки для детонаційних шнурів повинні мати здатність надійного ініціювання;

в) на здатність ініціювання не повинна негативно впливати волога;

г) час затримки детонаторів уповільненої дії повинен бути достатньо рівномірним, щоб не допустити перекриття інтервалів сусідніх серій уповільнення;

д) електричні характеристики електричних детонаторів повинні бути зазначені на упаковці (наприклад, безпечний струм, опір тощо);

е) проводи електричних детонаторів повинні мати достатню ізоляцію і достатню механічну міцність, у тому числі міцність зв'язку з детонатором, з урахуванням передбачуваного варіанта застосування.

9. Палива та ракетні палива повинні також відповідати наступним вимогам:

а) дані матеріали не повинні детонувати у випадку їхнього застосування згідно з призначенням;

б) палива, у разі необхідності (наприклад, палива на основі нітроцелюлози) повинні мати стійкість до розкладання;

в) тверді ракетні палива в пресованій або литій формі не повинні містити будь-яких тріщин або газових пазирів, здатних небезпечно впливати на їхнє функціонування.

ПРОЦЕДУРИ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

ЕКСПЕРТИЗА ТИПУ

(модуль В)

1. Експертиза типу є тією частиною процедури оцінки відповідності, в якій призначений орган з оцінки відповідності (далі – призначений орган) досліджує технічний проект вибухових матеріалів промислового призначення (далі – вибухових матеріалів) та підтверджує і засвідчує, що технічний проект вибухових матеріалів відповідає вимогам Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення (далі – Технічний регламент), які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

2. Експертиза типу виконується способом оцінки адекватності технічного проекту вибухового матеріалу шляхом експертизи технічної документації та підтвердних доказів, зазначених у пункті 3 цього додатку, з дослідженням однієї або кількох критичних частин зразку вибухового матеріалу, що є репрезентативним для передбаченого виробництва (поєднання експертизи типового зразка та його проекту).

3. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм вибором заявку на експертизу типу, яка включає:

1) найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;

2) письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;

3) технічну документацію. Технічна документація дає можливість оцінити відповідність вибухових матеріалів застосовним вимогам цього Технічного регламенту і включає опис проведення і результати належного аналізу та оцінки ризику (ризиків). У технічній документації зазначаються застосовні вимоги та пов'язані з проведенням оцінки відповідності питання проектування, виробництва та застосування вибухових матеріалів. Технічна документація повинна у відповідних випадках містити принаймні такі елементи:

загальний опис вибухового матеріалу;

концептуальний проект вибухового матеріалу, виробничі креслення, схеми компонентів, схеми підключення тощо;

описи і пояснення, необхідні для розуміння цих креслень і схем та використання вибухових матеріалів;

перелік стандартів, застосованих повністю чи частково, включених до переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпеки, а в разі, коли зазначені стандарти не застосовані, – описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам щодо безпеки Технічного регламенту. У разі часткового застосування стандартів у технічній документації зазначаються їх частини, які були застосовані;

результати виконаних проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;

протоколи випробувань;

4) зразки, що є репрезентативними для передбаченого виробництва. Призначений орган може затребувати додаткові зразки, якщо це необхідно для виконання програми випробувань;

5) підтвердні докази для доведення адекватності рішення технічного проекту. Зазначені докази містять посилання на всі використані документи, насамперед у разі, коли не застосовані в повному обсязі відповідні стандарти, включені до переліку національних стандартів. У разі потреби підтвердні

докази включають результати випробувань, проведених згідно з іншими технічними специфікаціями акредитованою випробувальною лабораторією виробника або від його імені та під його відповідальність – іншою випробувальною лабораторією.

4. Призначений орган:

1) стосовно вибухових матеріалів – проводить експертизу технічної документації та підтвердних доказів з метою оцінки адекватності технічного проекту вибухових матеріалів;

2) стосовно зразка (зразків):

перевіряє відповідність виготовлення зразка (зразків) вибухового матеріалу технічній документації та ідентифікує елементи зразка (зразків) вибухового матеріалу, що розроблені згідно із застосовними положеннями відповідних стандартів, включених до переліку національних стандартів, та елементи, що розроблені відповідно до інших технічних специфікацій;

проводить відповідні дослідження і випробування або доручає їх проведення для перевірки правильності застосування прийнятих виробником рішень, відповідних стандартів, включених до переліку національних стандартів;

проводить відповідні дослідження і випробування або доручає їх проведення для перевірки правильності прийняття виробником рішення про застосування інших технічних специфікацій з метою дотримання відповідних суттєвих вимог щодо безпечності;

погоджує з виробником місце проведення досліджень і випробувань.

5. Призначений орган складає звіт про оцінку, в якому зазначаються дані про діяльність згідно з пунктом 4 цього додатка та її результати. Призначений орган, виконуючи свої зобов'язання стосовно органу, що призначає, може розкривати зміст такого звіту в повному обсязі або частково лише за згодою виробника.

6. У разі коли тип вибухового матеріалу відповідає вимогам Технічного регламенту, призначений орган видає виробнику сертифікат експертизи типу. У сертифікаті зазначаються найменування і адреса виробника, висновки експертизи, умови чинності сертифіката (у разі наявності) та дані, необхідні для ідентифікації затвердженого типу. До сертифіката експертизи типу можуть додаватися один чи більше додатків.

У сертифікаті експертизи типу та додатках до нього містяться інформацію, яка дає змогу оцінювати відповідність виготовленого вибухового матеріалу дослідженому типу та здійснювати контроль його використання.

У разі коли тип вибухового матеріалу не відповідає вимогам Технічного регламенту, призначений орган відмовляє у видачі сертифіката експертизи типу та повідомляє про це заявнику з обґрунтуванням своєї відмови.

7. Призначений орган постійно відстежує будь-які зміни в загальноновизнаному сучасному стані розвитку науки і техніки, які свідчать про те, що затверджений тип вибухового матеріалу може вже не відповідати вимогам Технічного регламенту, та визначає, чи такі зміни потребують подальшого дослідження. У разі коли зазначені зміни потребують подальшого дослідження, призначений орган повідомляє про це виробнику.

Виробник інформує призначений орган, який зберігає технічну документацію стосовно сертифіката експертизи типу, про всі модифікації затвердженого типу, що можуть вплинути на відповідність вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпеки або на умови чинності сертифіката. Такі модифікації потребують додаткового затвердження у формі доповнення до сертифіката експертизи типу.

8. Призначений орган інформує орган, що призначає, про видані або скасовані ним сертифікати експертизи типу та/або доповнення до них, а також на запит органу, що призначає, подає йому перелік сертифікатів та/або

доповнень до них, у видачі яких відмовлено або дію яких призупинено чи щодо яких встановлено інші обмеження.

Призначений орган інформує інші призначені органи про сертифікати та/або доповнення до них, у видачі яких відмовлено або які скасовано, дію яких призупинено чи щодо яких встановлено інші обмеження, а на запит – також про видані сертифікати та/або доповнення до них.

Орган, що призначає, відповідні органи державного ринкового нагляду та інші призначені органи мають право за запитами одержувати копію сертифікатів експертизи типу та/або доповнень до них. Орган, що призначає, та відповідні органи державного ринкового нагляду мають право за запитами одержувати копію технічної документації та результати досліджень, проведених призначеним органом. Призначений орган зберігає копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього, а також технічний файл, включаючи подану виробником документацію, до закінчення строку дії такого сертифіката.

9. Виробник зберігає копію сертифіката експертизи типу, додатків і доповнень до нього разом із технічною документацією для надання на запити органів державного ринкового нагляду протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу.

10. Уповноважений представник виробника може подати заявку згідно з пунктом 3 цього додатка та виконувати обов'язки, визначені в пунктах 7 і 9 цього додатка, за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

*ВІДПОВІДНІСТЬ ТИПУ НА ОСНОВІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ
ВИРОБНИЦТВА З КОНТРОЛЬНИМИ ПЕРЕВІРКАМИ ВИБУХОВИХ
МАТЕРІАЛІВ ЧЕРЕЗ ДОВІЛЬНІ ІНТЕРВАЛИ ЧАСУ
(модуль С2)*

11. Відповідність типу на основі внутрішнього контролю виробництва є частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 12-15 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що вибуховий матеріал відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Виробництво

12. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і контроль за ним забезпечували відповідність виготовлених вибухових матеріалів типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Перевірки вибухових матеріалів

13. З метою оцінювання якості внутрішнього контролю вибухових матеріалів за вибором виробника призначений орган проводить перевірки зразків вибухових матеріалів або доручає їх проведення через довільні інтервали часу, визначені таким органом, з урахуванням, зокрема, технологічної складності виготовлення вибухових матеріалів та обсягів їх виробництва. Відповідні зразки готових вибухових матеріалів, відібраних призначеним органом у місці їх виготовлення перед введенням вибухових матеріалів в обіг, повинні бути досліджені шляхом проведення випробувань,

передбачених відповідними частинами стандартів, включених до переліку національних стандартів, та/або рівнозначних випробувань, визначених в інших відповідних технічних специфікаціях, для перевірки відповідності вибухових матеріалів типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту.

У разі коли відібрані зразки вибухових матеріалів не відповідають прийнятному рівню якості, призначений орган вживає належних заходів.

Процедура відбору зразків вибухових матеріалів, що застосовується, повинна сприяти визначенню параметрів виробничого процесу виготовлення вибухових матеріалів у допустимих межах з метою гарантування відповідності вибухових матеріалів.

Виробник під відповідальність призначеного органу наносить ідентифікаційний номер такого органу на кожний вибуховий матеріал під час виробничого процесу.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам та декларація про відповідність

14. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам на кожний вибуховий матеріал, який відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

15. Виробник складає в письмовій формі декларацію про відповідність на кожний вибуховий матеріал та зберігає її для надання органам державного ринкового нагляду протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати вибуховий матеріал, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність надається органам державного ринкового нагляду за їх запитом.

Уповноважений представник

16. Зобов'язання виробника, зазначені в пунктах 14 та 15 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть виконуватися його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

ВІДПОВІДНІСТЬ ТИПУ НА ОСНОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИРОБНИЧОГО ПРОЦЕСУ (модуль D)

17. Відповідність типу на основі забезпечення якості виробничого процесу є тією частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, зазначені в пунктах 18, 28 і 29 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що вибухові матеріали відповідають типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Виробництво

18. Виробник забезпечує функціонування схваленої системи управління якістю для виробництва, контролю та проведення випробувань готових вибухових матеріалів згідно з пунктами 19-23 цього додатка і підлягає нагляду згідно з пунктами 24-27 цього додатка.

Система управління якістю

19. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм

вибором заявки на оцінку системи управління якістю відповідних вибухових матеріалів, яка включає:

- 1) найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;
- 2) письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;
- 3) усю відповідну інформацію щодо вибухових матеріалів;
- 4) документацію стосовно системи управління якістю;
- 5) технічну документацію щодо затвердженого типу та копію сертифіката експертизи типу.

20. Система управління якістю забезпечує відповідність вибухових матеріалів типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані у вигляді методик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю дає можливість однозначно тлумачити програми, плани, настанови і протоколи (записи) щодо якості.

Зазначена документація містить належний опис:

- 1) цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язків і повноважень керівництва стосовно якості вибухових матеріалів;
- 2) відповідних методів виробництва, контролю якості та забезпечення якості, процесів і системних заходів, які застосовуються;
- 3) досліджень і випробувань, які проводяться до, під час та після виробництва вибухових матеріалів, а також періодичності їх проведення;
- 4) протоколів (записів) щодо якості (звітів про інспектування, даних випробувань і калібрувань, звітів про кваліфікацію відповідного персоналу тощо);

5) засобів моніторингу, які дають змогу контролювати досягнення необхідної якості вибухових матеріалів та ефективного функціонування системи управління якістю.

21. Призначений орган оцінює систему управління якістю з метою визначення її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 20 цього додатка.

Призначений орган робить припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про відповідність вимогам, зазначеним у пункті 20 цього додатка, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам національного стандарту, який є ідентичним відповідному гармонізованому європейському стандарту.

Група аудиту повинна володіти досвідом роботи у сфері систем управління якістю та мати у своєму складі принаймні одного члена з досвідом оцінювання вибухових матеріалів та технологій їх виробництва, а також знанням вимог Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів. Проведення аудиту включає відвідування підприємства виробника для здійснення оцінки. Група аудиту вивчає технічну документацію, зазначену в шостому абзаці пункту 19 цього додатка, з метою перевірки здатності виробника ідентифікувати відповідні вимоги Технічного регламенту та проводити необхідні дослідження для забезпечення відповідності вибухових матеріалів таким вимогам.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

22. Виробник виконує обов'язки, пов'язані із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю, та підтримує її в адекватному та ефективному стані.

23. Виробник інформує призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни в такій системі.

Призначений орган оцінює будь-які запропоновані зміни та приймає рішення щодо здатності зміненої системи управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у пункті 20 цього додатка, чи необхідності проведення повторної оцінки.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

24. Мета нагляду полягає в тому, щоб пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, пов'язаних із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю.

25. Для цілей нагляду виробник надає призначеному органу доступ до місць виробництва, контролю, проведення випробувань і зберігання вибухових матеріалів, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

- 1) документацію стосовно системи управління якістю;
- 2) протоколи (записи) щодо якості (звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу тощо).

26. Призначений орган проводить періодичні аудити, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані та застосовує систему управління якістю, а також подає виробнику звіт про аудит.

27. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань

призначений орган у разі потреби проводить випробування вибухових матеріалів або доручає їх проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган подає виробнику звіт про відвідування, а у разі проведення випробувань вибухових матеріалів – також протокол випробувань.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам
та декларація про відповідність

28. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 19 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал, що відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

29. Виробник складає в письмовій формі декларацію про відповідність на кожний вибуховий матеріал та зберігає її для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати вибуховий матеріал, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність надається органам державного ринкового нагляду за їх запитом.

30. Виробник протягом не менше ніж десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу зберігає для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом:

- 1) документацію, зазначену в пункті 19 цього додатка;
- 2) документацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 23 цього додатка;

3) рішення, звіти та протоколи призначеного органу, зазначені у пунктах 23, 26 і 27 цього додатка.

31. Призначений орган інформує орган, що призначає, про видані або скасовані ним документи щодо схвалення системи управління якістю, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подає йому перелік відмов у видачі документа щодо схвалення системи управління якістю та документів щодо схвалення системи управління якістю, дію яких він призупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Уповноважений представник

32. Зобов'язання виробника, зазначені в пунктах 19, 23 і 28-30 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть виконуватися його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

ВІДПОВІДНІСТЬ ТИПУ НА ОСНОВІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИБУХОВОГО МАТЕРІАЛУ (модуль E)

33. Відповідність типу на основі забезпечення якості вибухового матеріалу є тією частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 34, 44 і 45 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що вибуховий матеріал відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеного вибухового матеріалу.

Виробництво

34. Виробник забезпечує функціонування схваленої системи управління якістю для контролю та проведення випробувань вибухових матеріалів згідно з пунктами 35-39 цього додатка і підлягає нагляду згідно з пунктами 40-43 цього додатка.

Система управління якістю

35. Виробник подає лише одному призначеному органу за своїм вибором заявку на оцінку системи управління якістю відповідних вибухових матеріалів, яка включає:

- 1) найменування та адресу виробника, а в разі подання заявки уповноваженим представником – також його найменування та адресу;
- 2) письмову заяву про те, що така сама заявка не була подана жодному іншому призначеному органу;
- 3) усю відповідну інформацію щодо вибухових матеріалів;
- 4) документацію стосовно системи управління якістю;
- 5) технічну документацію щодо затвердженого типу та копію сертифіката експертизи типу.

36. Система управління якістю забезпечує відповідність вибухових матеріалів типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Усі прийняті виробником елементи, вимоги та положення системи управління якістю повинні бути систематично і упорядковано задокументовані у вигляді методик, процедур та інструкцій, викладених у письмовій формі. Документація стосовно системи управління якістю дає можливість однозначно тлумачити програми, плани, настанови і протоколи (записи) щодо якості.

Зазначена документація містить належний опис:

- 1) цілей у сфері якості та організаційної структури, обов'язків і повноважень керівництва стосовно якості вибухових матеріалів;
- 2) досліджень і випробувань, які будуть проводитися після виробництва вибухових матеріалів;
- 3) протоколів (записів) щодо якості (звітів про інспектування, даних випробувань і калібрувань, звітів про кваліфікацію відповідного персоналу тощо);
- 4) засобів моніторингу, які дають змогу контролювати ефективно функціонування системи управління якістю.

37. Призначений орган оцінює систему управління якістю з метою визначення її відповідності вимогам, зазначеним у пункті 36 цього додатка.

Призначений орган робить припущення, яке визнається достовірним, поки не буде доведено інше, про відповідність вимогам, зазначеним у пункті 36 цього додатка, тих елементів системи управління якістю, що відповідають відповідним вимогам національного стандарту, який є ідентичним відповідному гармонізованому європейському стандарту.

Група аудиту повинна володіти досвідом роботи у сфері систем управління якістю та мати у своєму складі принаймні одного члена з досвідом оцінювання вибухових матеріалів та технологій їх виробництва, а також знанням вимог Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів. Проведення аудиту включає відвідування підприємства виробника для здійснення оцінки. Група аудиту вивчає технічну документацію, зазначену в абзаці шостому пункту 35 цього додатка, з метою перевірки здатності виробника ідентифікувати відповідні вимоги Технічного регламенту та проводити необхідні дослідження для забезпечення відповідності вибухових матеріалів таким вимогам.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки аудиту та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

38. Виробник виконує обов'язки, пов'язані із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю, та підтримує її в адекватному та ефективному стані.

39. Виробник інформує призначений орган, який схвалив систему управління якістю, про будь-які заплановані зміни в такій системі.

Призначений орган оцінює будь-які запропоновані зміни та приймає рішення щодо здатності зміненої системи управління якістю надалі відповідати вимогам, зазначеним у пункті 36 цього додатка, чи необхідності проведення повторної оцінки.

Призначений орган повідомляє виробнику про прийняте рішення. Зазначене повідомлення повинне містити висновки дослідження та обґрунтоване рішення щодо оцінки.

Нагляд під відповідальністю призначеного органу

40. Мета нагляду полягає в тому, щоб пересвідчитися в належному виконанні виробником обов'язків, пов'язаних із забезпеченням функціонування схваленої системи управління якістю.

41. Для цілей нагляду виробник надає призначеному органу доступ до місць виробництва, контролю, проведення випробувань і зберігання вибухових матеріалів, а також усю необхідну інформацію, зокрема:

- 1) документацію стосовно системи управління якістю;

2) протоколи (записи) щодо якості (звіти про інспектування, дані випробувань і калібрувань, звіти про кваліфікацію відповідного персоналу тощо).

42. Призначений орган проводить періодичні аудити, щоб пересвідчитися в тому, що виробник підтримує в належному стані та застосовує систему управління якістю, а також подає виробнику звіт про аудит.

43. Крім періодичних аудитів, призначений орган може здійснювати відвідування виробника без попередження. Під час таких відвідувань призначений орган у разі потреби проводить випробування вибухових матеріалів або доручає їх проведення з метою перевірки правильності функціонування системи управління якістю. Призначений орган подає виробнику звіт про відвідування, а у разі проведення випробувань вибухових матеріалів – також протокол випробувань.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам та декларація про відповідність

44. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 35 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал, що відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

45. Виробник складає в письмовій формі декларацію про відповідність на кожний вибуховий матеріал та зберігає її для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати вибуховий матеріал, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність надається органам державного ринкового нагляду за їх запитами.

46. Виробник протягом не менше ніж десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу зберігає для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитами:

- 1) документацію, зазначену в пункті 35 цього додатка;
- 2) документацію щодо схвалених змін, зазначених у пункті 39 цього додатка;
- 3) рішення, звіти та протоколи призначеного органу, зазначені в пунктах 39, 42 і 43 цього додатка.

47. Кожен орган з оцінки відповідності інформує орган, що призначає, про видані або скасовані ним документи щодо схвалення системи управління якістю, а також періодично чи на запит органу, що призначає, подає йому перелік відмов у видачі документа щодо схвалення системи управління якістю та документів щодо схвалення системи управління якістю, дію яких він зупинив чи встановив щодо них інші обмеження.

Призначений орган інформує інші призначені органи про документи щодо схвалення системи управління якістю, у видачі яких відмовлено або які скасовано, дію яких призупинено чи щодо яких встановлено інші обмеження, а на запит – також про видані ним документи щодо схвалення системи управління якістю.

Уповноважений представник

48. Зобов'язання виробника, зазначені в пунктах 35, 39 і 44-46 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть виконуватися його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

ВІДПОВІДНІСТЬ ТИПУ НА ОСНОВІ ПЕРЕВІРКИ ВИБУХОВОГО МАТЕРІАЛУ
(модуль F)

49. Відповідність типу на основі перевірки вибухового матеріалу є тією частиною процедури оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 50, 54, 58 і 59 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що вибуховий матеріал, до якого застосовуються положення пункту 51 цього додатка, відповідає типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеного вибухового матеріалу.

Виробництво

50. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його моніторинг забезпечували відповідність вибухових матеріалів затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Перевірка

51. Обраний виробником призначений проводить належні дослідження і випробування з метою перевірки відповідності вибухових матеріалів затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам Технічного регламенту.

За вибором виробника дослідження і випробування для перевірки відповідності вибухових матеріалів відповідним вимогам проводяться шляхом дослідження та випробування кожного вибухового матеріалу згідно з пунктами 52 і 53 цього додатка або шляхом дослідження та випробування вибухових

матеріалів із застосуванням статистичних методів згідно з пунктами 54-57 цього додатка.

Перевірка відповідності шляхом дослідження та випробування кожного вибухового матеріалу

52. Усі вибухові матеріали досліджуються окремо та підлягають проведенню належних випробувань, які визначені у відповідному національному стандарті (національних стандартах) та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпечності, або рівноцінних випробувань з метою перевірки відповідності затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та відповідним вимогам Технічного регламенту. У разі відсутності такого національного стандарту відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

53. Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зберігає сертифікати відповідності для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом для перевірок протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу.

Статистична перевірка відповідності

54. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його контроль забезпечували однорідність кожної виготовленої партії вибухових матеріалів, та подає вибухові матеріали для перевірки у вигляді однорідних партій.

55. Згідно з вимогами Технічного регламенту з кожної партії вибухових матеріалів методом випадкового відбору відбирається зразок (зразки) вибухових матеріалів. Усі зразки вибухових матеріалів досліджуються окремо та підлягають проведенню належних випробувань, які визначені у відповідному національному стандарті (національних стандартах) та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпечності, або рівноцінних випробувань для того, щоб забезпечити їх відповідність застосовним вимогам Технічного регламенту та визначити, приймається відповідна партія вибухових матеріалів чи бракується. У разі відсутності такого національного стандарту відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

56. У разі прийняття партії вибухових матеріалів всі вибухові матеріали такої партії вважаються затвердженими, за винятком тих вибухових матеріалів із зразка, які були визнані такими, що не пройшли успішно випробувань.

Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зберігає сертифікати відповідності для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу.

57. У разі коли партія вибухових матеріалів бракується, призначений орган або відповідний орган державного ринкового нагляду вживає належних заходів для запобігання введенню такої партії вибухових матеріалів в обіг. У разі частого бракування партій вибухових матеріалів призначений орган може зупинити статистичну перевірку та вжити належних заходів.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам
та декларація про відповідність

58. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 51 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал, що відповідає затвердженому типу, описаному в сертифікаті експертизи типу, та вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

59. Виробник складає в письмовій формі декларацію про відповідність на кожний вибуховий матеріал та зберігає її для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати вибуховий матеріал, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність надається органам державного ринкового нагляду за їх запитом.

У разі надання призначеним органом, зазначеним у пункті 51 цього додатка, своєї згоди та під його відповідальність виробник також може наносити ідентифікаційний номер такого призначеного органу на вибуховий матеріал.

60. За згодою призначеного органу та під його відповідальність виробник може наносити ідентифікаційний номер такого призначеного органу на вибуховий матеріал в процесі виробництва.

Уповноважений представник

61. Обов'язки виробника від його імені та під його відповідальність може виконувати його уповноважений представник за умови визначення таких

обов'язків у дорученні. Уповноважений представник не може виконувати обов'язки виробника, визначені в пунктах 50 і 54 цього додатка.

*ВІДПОВІДНІСТЬ НА ОСНОВІ ПЕРЕВІРКИ ОДИНИЦІ ВИБУХОВОГО
МАТЕРІАЛУ
(модуль G)*

62. Відповідність на основі перевірки одиниці вибухового матеріалу є процедурою оцінки відповідності, за допомогою якої виробник виконує обов'язки, встановлені в пунктах 63, 64, 66 і 67 цього додатка, та гарантує і заявляє під свою виключну відповідальність, що відповідний вибуховий матеріал, до якого було застосовано положення пункту 65 цього додатка, відповідає вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначеного вибухового матеріалу.

Технічна документація

63. Виробник розробляє технічну документацію та подає її призначеному органу, зазначеному в пункті 65 цього додатка. Технічна документація має давати можливість оцінити відповідність вибухових матеріалів відповідним вимогам і включати опис проведення і результати належного аналізу та оцінки ризику (ризиків). У технічній документації зазначають застосовні вимоги та пов'язані з проведенням оцінки відповідності питання конструкції, виробництва і застосування вибухових матеріалів. Технічна документація повинна у відповідних випадках містити принаймні такі елементи:

- 1) загальний опис вибухового матеріалу;
- 2) концептуальний проект вибухового матеріалу, виробничі креслення, схеми компонентів тощо;
- 3) опис і пояснення, необхідні для розуміння цих креслень і схем та використання вибухових матеріалів;

4) перелік стандартів, застосованих повністю чи частково, включених до переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпеки, а в разі, коли зазначені стандарти не застосовані, – описи рішень, прийнятих з метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам щодо безпеки Технічного регламенту. У разі часткового застосування стандартів у технічній документації зазначаються їх частини, які були застосовані;

5) результати виконаних проектних розрахунків, проведених досліджень тощо;

6) протоколи випробувань.

Виробник зберігає технічну документацію для надання відповідним органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу.

Виробництво

64. Виробник вживає всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес і його контроль забезпечували відповідність виготовленого вибухового матеріалу вимогам Технічного регламенту, які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

Перевірка

65. Обраний виробником призначений орган проводить чи доручає проведення належних досліджень і випробувань, які визначені у відповідних національних стандартах та/або технічних специфікаціях, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів суттєвим вимогам щодо безпеки або рівноцінних випробувань з метою перевірки відповідності вибухових матеріалів вимогам Технічного регламенту які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів. У разі відсутності такого національного

стандарту відповідний призначений орган приймає рішення про те, які випробування необхідно провести.

Призначений орган видає сертифікат відповідності стосовно проведених досліджень і випробувань та наносить свій ідентифікаційний номер на затверджений вибуховий матеріал або доручає його нанесення під свою відповідальність.

Виробник зберігає сертифікати відповідності для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу.

Маркування знаком відповідності технічним регламентам та декларація про відповідність

66. Виробник наносить знак відповідності технічним регламентам та під відповідальність призначеного органу, зазначеного в пункті 65 цього додатка, його ідентифікаційний номер на кожний вибуховий матеріал, що відповідає вимогам Технічного регламенту які застосовуються до зазначених вибухових матеріалів.

67. Виробник складає в письмовій формі декларацію про відповідність та зберігає її для надання органам державного ринкового нагляду за їх запитом протягом десяти років після введення в обіг вибухового матеріалу. У декларації про відповідність зазначається інформація, яка дає змогу ідентифікувати вибуховий матеріал, для якого її складено.

Копія декларації про відповідність надається органам державного ринкового нагляду за їх запитом.

Уповноважений представник

68. Обов'язки виробника, зазначені в пунктах 63, 66 і 67 цього додатка, від його імені та під його відповідальність можуть виконуватися його уповноваженим представником за умови визначення таких обов'язків у дорученні.

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ № XXXX*

1. Вибуховий матеріал (найменування виробу, позначення типу, номер партії чи серійний номер**) _____

2. Найменування та адреса виробника, у разі потреби – також його уповноваженого представника _____

3. Об'єкт декларації (ідентифікація вибухового матеріалу, що дає змогу забезпечити його простежуваність): _____

4. Об'єкт декларації відповідає вимогам таких технічних регламентів: _____

5. Посилання на стандарти, включені до переліку національних стандартів, що застосовані, або посилання на специфікації, стосовно яких декларується відповідність: _____

6. Ця декларація про відповідність видана під виключну відповідальність виробника.

7. Призначений орган з оцінки відповідності _____

(найменування, ідентифікаційний номер згідно з реєстром призначених органів)

виконав _____
(опис виконаних дій)

та видав сертифікат _____

8. Додаткова інформація: _____

Підписано від імені та за дорученням _____

(місце та дата видання)

_____ (посада)

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

* Номер декларації є необов'язковим.

** Номер може бути літерно-цифровим позначенням.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ

положень Директиви 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення та Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення

Положення Директиви	Положення Технічного регламенту
	пункт 1
Стаття 1	пункти 2 і 3
Стаття 2	пункт 4
Стаття 3	пункт 5
Стаття 4	пункт 6
Стаття 5	пункти 7 - 14
Стаття 6	пункти 15 - 16
Стаття 7	пункти 17- 24
Стаття 8	пункти 25 - 29
Стаття 9	пункт 30
Стаття 10	пункт 31
Стаття 11	пункт 32
Стаття 12	пункт 33
Стаття 13	пункт 34
Стаття 14	пункт 35
Стаття 15	пункти 36 - 38
Стаття 16	пункт 39
Стаття 17	пункт 40
Стаття 18	
Стаття 19	
Стаття 20	пункт 41
Стаття 21	пункти 42 – 45

Статья 22	пункт 46
Статья 23	пункты 47 – 52
Статья 24	
Статья 25	
Статья 26	
Статья 27	
	пункт 53
Статья 28	пункт 54 - 62
Статья 29	
Статья 30	пункты 63 - 66
Статья 31	
Статья 32	
Статья 33	
Статья 34	
Статья 35	
Статья 36	пункты 67 - 71
Статья 37	пункт 72
Статья 38	пункты 73 - 74
Статья 39	
Статья 40	пункт 75
Статья 41	пункт 76
Статья 42	пункты
Статья 43	
Статья 44	пункты
Статья 45	пункт 77
	пункт 78
Статья 46	
Статья 47	
Статья 48	
Статья 49	
Статья 50	
Статья 51	
Статья 52	
Статья 53	
Статья 54	

Стаття 55	
Додаток I	додаток 1
Додаток II	додаток 2
Додаток III	додаток 3
Додаток IV	додаток 4
Додаток V	
Додаток VI	
	додаток 5

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення”

Обґрунтування необхідності прийняття постанови

Проект постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення” (далі – проект акта) розроблено Державною службою України з питань праці відповідно до пункту 28 Плану заходів з імплементації розділу IV „Торгівля і питання, пов’язані з торгівлею” Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016-2019 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.02.2016 № 217-р, та Стратегії розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 844-р.

У 2014 році Європейською Комісією було прийнято Директиву 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку вибухових матеріалів промислового призначення та нагляду за ними (далі Директива 2014/28/ЄС), яка скасовує Директиву 93/15/ЄС.

Відповідно до положень статті 56 Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі - Угода про асоціацію) Україна має імплементувати положення актів законодавства ЄС до національного законодавства. Угода про асоціацію, ратифікована Законом Верховної Ради України № 1678-VII від 16 вересня 2014 року, передбачає створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі.

Також, статтею 57 Глави 3 „Технічні бар’єри у торгівлі” Розділу IV „Торгівля і питання, пов’язані з торгівлею” Угоди про асоціацію передбачається укладення Угоди про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів (далі – Угода АСАА), у тому числі у секторі, визначеному у пункті 2.25 Додатку III до Угоди про асоціацію, після повного узгодження рамкового та секторального законодавства із відповідним законодавством ЄС.

Відповідно до пункту 2.25 Додатку III до Угоди про асоціацію Україна має імплементувати у своє законодавство положення Директиви 2014/28/ЄС шляхом прийняття відповідного технічного регламенту.

2. Мета і шляхи її досягнення

Проект акта підготовлено з метою запровадження у сфері технічного регулювання стосовно вибухових матеріалів промислового призначення Технічного регламенту, який забезпечить формування внутрішнього ринку України відповідно до Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським Союзом.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами у сфері технічного регулювання є: Закон України „Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, постанови Кабінету Міністрів України від 07 жовтня 2003 року № 1585 „Про затвердження Технічного регламенту модулів оцінки відповідності”, від 18 червня 2012 року № 708 „Про затвердження Правил розроблення проектів технічних регламентів, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, на основі актів законодавства Європейського Союзу”.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття проекту акта не потребує виділення додаткових коштів із загального фонду державного бюджету.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект постанови потребує погодження з: Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством соціальної політики України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Державною регуляторною службою України та проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Для громадського обговорення проект акта розміщено на офіційному сайті Державної служби України з питань праці: www.dsp.gov.ua

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта є регуляторним.

10¹. Вплив реалізації постанови на ринок праці

Прийняття проекту акта не впливає на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття акта забезпечить приведення положень національного законодавства у відповідність із нормами законодавства Європейського Союзу в частині технічного регулювання стосовно вибухових матеріалів промислового призначення, що в свою чергу сприятиме:

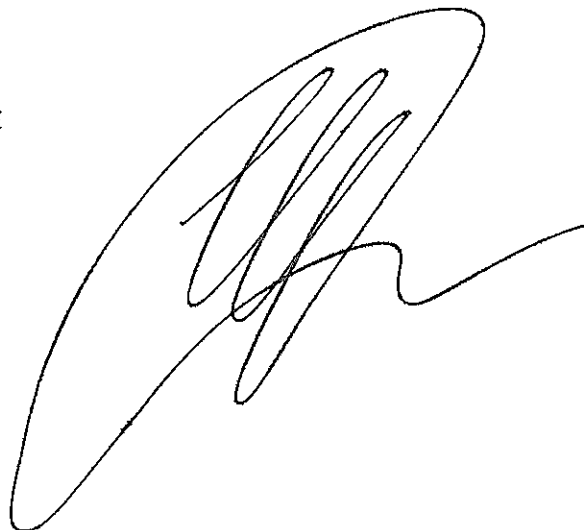
підвищенню безпеки та конкурентоспроможності вибухових матеріалів промислового призначення вітчизняного виробництва через ідентичність вимог безпеки;

спрощенню процедур взаємного визнання результатів робіт з оцінки відповідності та прийнятність промислових товарів (АСАА) за визначеними пріоритетними секторами економіки;

усуненню технічних бар'єрів у торгівлі.

Голова Державної служби
України з питань праці

_____ 2017 року

Р. Чернега

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення”

I. Визначення проблеми

Проект постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення” розроблено Державною службою України з питань праці на основі Директиви 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення (далі – Директива 2014/28/ЄС).

Вибухові матеріали промислового призначення являють собою продукцію підвищеної небезпеки, яка потребує контролю безпечності та особливих умов поводження. В Україні відсутні нормативні документи щодо безпечності вибухових матеріалів, як продукції, що надається на ринку.

Метою Директиви 2014/28/ЄС є гарантування того, що вибухові матеріали надані на ринку відповідають вимогам щодо високого рівня захисту здоров'я і безпеки, а також інших публічних інтересів при одночасному забезпеченні функціонування внутрішнього ринку.

На підставі статей 56 та 57 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом існує нагальна потреба щодо імплементації відповідних положень *acquis* ЄС до законодавства України.

План заходів з імплементації розділу IV „Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею” Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016-2019 роки, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 217-р, включає завдання „Розроблення Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення” на виконання пункту 20 плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку системи технічного регулювання на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року №844-р.

Відповідно до Закону України „Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу” адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що в свою чергу є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики. Сфера технічних правил та стандартів, а також захисту прав споживачів згідно з цим Законом і статтею 51 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року визначена однією з пріоритетних сфер адаптації законодавства.

Адаптація законодавства у сфері технічного регулювання здійснюється шляхом впровадження технічних регламентів на основі відповідних директив ЄС. Перелік обов'язкових до розроблення технічних регламентів, у тому числі у сфері технічного регулювання, щорічно затверджується Кабінетом Міністрів України.

Отже існує нагальна потреба прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України „Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення” (далі – регуляторний акт), розробленого на основі Директиви 2014/28/ЄС.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	-	Ні
Держава	Так	-
Суб'єкти господарювання	Так	-

Визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки це не буде відповідати вимогам чинного законодавства України, тому потребує вирішення шляхом державного регулювання.

Проблема не може бути розв'язана за допомогою чинних регуляторних актів, оскільки відсутній регуляторний акт гармонізований з Директивою 2014/28/ЄС.

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є необхідність адаптації нормативно-правових актів України до законодавства Європейського Союзу та запровадження у сфері технічного регулювання Технічних регламентів, які забезпечують формування спільного ринку України та ЄС у сфері цієї продукції відповідно до Угоди про асоціацію.

Шляхом державного регулювання пропонується:

гарантувати безпечність вибухових матеріалів промислового призначення які надаються на ринку;

адаптувати нормативно-правові акти України до законодавства Європейського Союзу в сфері вибухових матеріалів промислового призначення, усунути технічні бар'єри у торгівлі та спростити доступ вітчизняних вибухових матеріалів промислового призначення на ринок ЄС;

привести у відповідність систему технічного регулювання України щодо вибухових матеріалів промислового призначення вимогам ЄС;

встановити гармонізовані з європейськими суттєві вимоги щодо безпечності до вибухових матеріалів промислового призначення, вимоги до процедури оцінки відповідності, маркування та введення в обіг вибухових матеріалів промислового призначення;

впровадити гармонізовані з європейськими національні стандарти

України, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів промислового призначення суттєвим вимогам Технічного регламенту.

Цей проект регуляторного акта має сприяти в цілому розв'язанню проблеми, зазначеної в попередньому розділі АРВ.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
<p>Прийняття проекту регуляторного акта</p>	<p>Проект регуляторного акту розроблено на основі акта законодавства Європейського Союзу, а саме Директиви 2014/28/EU про гармонізацію законодавства держав - членів щодо розміщення на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення.</p> <p>Зміст, форма та структура проекту регуляторного акта максимально повно і точно відповідає змісту, формі та структурі Директиви 2014/28/EU з урахуванням норм актів законодавства України.</p> <p>Затвердження проекту регуляторного акту дозволить максимально наблизити національне законодавство у сфері технічного регулювання щодо вибухових матеріалів промислового призначення до європейського законодавства в зазначеній сфері та гарантувати безпечність вибухових матеріалів промислового призначення які надаються на ринку.</p> <p>Це, у свою чергу, сприятиме виконанню Україною відповідних зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію, і, у перспективі, укладанню Угоди АСАА.</p>
<p>Залишення існуючої ситуації без змін.</p>	<p>У разі залишення ситуації без змін досягнення визначених цілей державного регулювання неможливе.</p> <p>Обрання цього способу унеможливило б підписання у перспективі з європейською стороною Угоди АСАА за визначеними пріоритетними секторами промислової продукції, одним з яких є вибухові матеріали промислового призначення.</p> <p>На підставі вищевикладеного можна дійти висновку, що від такої альтернативи необхідно відмовитись виходячи з інтересів держави та суб'єктів господарювання.</p>

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Прийняття проекту регуляторного акта.	<i>вплив на міжнародну торгівлю</i>	
	Усунення технічних бар'єрів у торгівлі та спрощення доступу вітчизняних вибухових матеріалів промислового призначення на ринок ЄС та світовий ринок. Гарантування безпечності вибухових матеріалів промислового призначення які надаються на ринку.	Впровадження вимог регуляторного акта не потребує додаткових витрат із бюджету, оскільки здійснюватиметься в межах повноважень відповідних державних органів.
	<i>вплив на позиції України у міжнародних рейтингах та на виконання міжнародних зобов'язань</i>	
	Виконання Україною відповідних зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.	Впровадження вимог регуляторного акта не потребує додаткових витрат із бюджету, оскільки здійснюватиметься в межах повноважень відповідних державних органів.
Залишення існуючої ситуації без змін	<i>вплив на міжнародну торгівлю</i>	
	Не передбачаються	Технічні бар'єри у торгівлі
	<i>вплив на позиції України у міжнародних рейтингах та на виконання міжнародних зобов'язань</i>	
	Не передбачаються	Не виконання Україною відповідних зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі Середні	Малі Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	26*	0	26

Питома вага групи у загальній кількості, відсотки	100%	0%	100%
---	------	----	------

*Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання наведено згідно з переліком суб'єктів господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Прийняття проекту регуляторного акта	<i>вплив на продуктивність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання</i>	
	Підвищення рівня конкурентоспроможності вибухових матеріалів промислового призначення на внутрішньому та зовнішньому ринках за рахунок гарантування їх безпеки.	572 000 грн.
Залишення існуючої ситуації без змін	<i>вплив на продуктивність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання</i>	
	Не передбачаються	Технічні бар'єри в торгівлі; не виконання умов для підписання Україною Угоди АСАА у сфері безпеки вибухових матеріалів промислового призначення.

Витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на отримання декларацій про відповідність	22 000 грн.	22 000 грн.
2	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	26	26
3	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 1 x рядок 2), гривень	572 000 грн.	572 000 грн.

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання сертифікату про відповідність	2200x10= 22 000 грн. 00 коп., де 2200 грн. – вартість отримання сертифікату; 10 – орієнтовна кількість найменувань ВМ)	22 000 грн.	22 000 грн. 00 коп.

Внаслідок дії регуляторного акта суб'єкти господарювання великого та середнього підприємництва не несуть додаткових витрат на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Прийняття проекту регуляторного акта	572 000 грн.
Залишення існуючої ситуації без змін	0 грн.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Прийняття проекту регуляторного акта	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде).
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін (відсутність регулювання)	1	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Прийняття проекту регуляторного акта	Гарантування безпечності вибухових матеріалів	572 000 грн.	1 місце альтернативи у рейтингу за рахунок наявності вигод.

	промислового призначення які надаються на ринку		
Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачаються	0 грн.	2 місце альтернативи у рейтингу, так як вигод не передбачається.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Механізмом, який забезпечить розв'язання визначеної проблеми, є прийняття регуляторного акта.

Технічним регламентом вибухових матеріалів промислового призначення будуть встановлені вимоги щодо безпечності вибухових матеріалів промислового призначення, проведення процедур оцінки відповідності таким вимогам, забезпечення надання їх на ринку та нагляду за ними.

Шляхом складання декларації про відповідність на підставі сертифікату про відповідність виробники зможуть гарантувати безпечність вибухових матеріалів промислового призначення які надаються на ринку.

Планом заходів із застосування Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення передбачено:

формування та опублікування переліку національних стандартів, відповідність яким надає презумпцію відповідності вибухових матеріалів промислового призначення суттєвим вимогам регуляторного акту;

призначення органів з оцінки відповідності для проведення оцінки відповідності вибухових матеріалів вимогам регуляторного акту та опублікування переліку таких органів.

Регуляторний акт набирає чинності відповідно до законодавства через шість місяців з дня її офіційного опублікування.

Для забезпечення інформування суб'єктів господарювання про вимоги регуляторного акта, необхідно здійснити його оприлюднення в засобах масової інформації та на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

Для реалізації вимог регуляторного акту суб'єктам господарювання необхідно здійснити наступне:

отримати первинну інформацію про вимоги регулювання;

реалізувати виконання вимог регулювання шляхом видання відповідних наказів та розпоряджень в межах підприємства.

Прийняття регуляторного акта дасть змогу максимально наблизити національне законодавство у сфері технічного регулювання щодо вибухових матеріалів промислового призначення до європейського законодавства в зазначеній сфері. Це, у свою чергу, сприятиме виконанню Україною відповідних зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію, і, у перспективі, укладанню Угоди АСАА.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Розрахунок витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування не здійснюється, оскільки вимоги регуляторного акта не стосуються органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування, а стосуються виключно виробників, уповноважених представників, імпортерів та розповсюджувачів вибухових матеріалів промислового призначення. Органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування не несуть витрат на виконання вимог регуляторного акта, тобто реалізація запропонованого регуляторного акта не потребує додаткових матеріальних і фінансових витрат із Державного бюджету України.

Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання становить 0%, що не перевищує 10%, тому розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва не виконується.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії акта є необмеженим у часі.

Зміна строку дії регуляторного акта можлива в разі прийняття нового законодавчого акту вищою юридичною силою або втрати ним чинності

Термін набрання чинності регулятором актом – відповідно до законодавства після його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Для відстеження результативності регуляторного акта обрано такі обов'язкові показники:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і цільових фондів – не передбачено;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта;
розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання на виконання вимог акта (регуляторний акт призводить до додаткових витрат, пов'язаних із проведенням сертифікації продукції, що в подальшому компенсується фінансовими вигодами за рахунок можливості розширення кола споживачів);

рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень регуляторного акта буде високий, оскільки він буде оприлюднений на офіційному сайті профільного ЦОВВ, сайті Верховної Ради України та в друкованих засобах масової інформації.

Для відстеження результативності регуляторного акта обрано такі додаткові статистичні кількісні показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та підлягають контролю:

кількість призначених органів;

кількість виданих сертифікатів відповідності;

кількість призупинених або скасованих сертифікатів відповідності;

Реалізація акта не впливає на розмір надходжень до держаного та місцевого бюджетів і держаних цільових фондів.

Прогнозні значення показників результативності цього регуляторного акта на даному етапі визначити неможливо, але загальне прагнення України до інтеграції з ЄС потребує зближення законодавства України із законодавством ЄС, зокрема прийняття зазначеного регуляторного акта.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися шляхом проведення базового, повторного та періодичного відстежень його результативності.

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися через рік після дня набрання чинності цим проектом шляхом аналізу статистичних даних.

Повторне відстеження здійснюватиметься через два роки після набрання чинності даним регуляторним актом шляхом порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності.

Відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься статистичним методом на основі статистичних даних Державною службою України з питань праці та Міністерством економічного розвитку і торгівлі України.

Голова Державної служби
України з питань праці

_____ 2017 року

Р. Чернега

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № 376 від 01.09.2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державної служби України з питань праці від 26.07.2017 № 7771/1/10.2-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

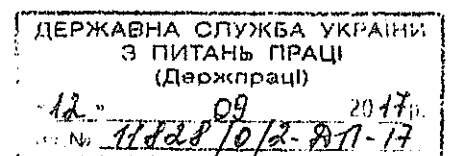
проектом постанови пропонується затвердити Технічний регламент вибухових матеріалів промислового призначення (далі – проект Технічного регламенту).

Згідно преамбули проекту постанови, його розроблено відповідно до статті 5 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений ДРС у представлений редакції з огляду на нижчезазначене.

Пунктом 40 проекту Технічного регламенту передбачається, що центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, здійснення державного гірничого нагляду, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю видає ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів відповідно до пункту 39 цього проекту Технічного регламенту, та переконується у

Державна регуляторна служба України
ВІХ №7492/0/20-17 від 01.09.2017

тому, що відповідальні суб'єкти господарювання здатні виконувати взяті на себе технічні зобов'язання.

Водночас, Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Так, згідно з пунктом 12 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як *виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України.*

Отже, назва виду господарської діяльності, на провадження якої видається ліцензія, та, яка зазначена у пункті 40 проекту Технічного регламенту *потребує приведення у відповідність до норм пункту 12 частини першої статті 7 Закону № 222.*

Окрім того, пунктом 4 проекту Технічного регламенту передбачаються терміни, що вживаються у редакції Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення та інші терміни, що вживаються у значенні інших законів.

Слід зазначити, що перелік зазначених термінів не містить значення термінів «технічне зобов'язання» та «відповідальні суб'єкти господарювання», що використовуються в пункті 40 проекту Технічного регламенту. Таким чином, вказане вище потребує редакційного уточнення.

Також зауважуємо, що ліцензування такого виду господарської діяльності, як виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України здійснюється на загальних підставах у відповідності до норм Закону № 222.

Статтею 6 Закону № 222 визначені повноваження органу ліцензування, зокрема, щодо розробки проектів ліцензійних умов та здійснення контролю за додержанням ліцензіатами їх вимог.

У розумінні Закону № 222 визначено, що *ліцензійні умови – це нормативно-правовий акт Кабінету Міністрів України, іншого уповноваженого законом органу державної влади, положення якого встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання ліцензіатом, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії.*

Більше того, Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового

призначення, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 22.07.2016 № 604 (далі – Ліцензійні умови).

Зазначеними Ліцензійними умовами встановлено кадрові, організаційні, технологічні та спеціальні вимоги, обов'язкові для виконання ліцензіатом.

З іншої сторони, частиною сьомою статті 19 Закону № 222 встановлено, що контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Згідно з частиною восьмою статті 19 Закону № 222 для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники його апарату і територіальних органів.

Підстави для проведення позапланової перевірки визначені у частинах дев'ятій та десятій статті 19 Закону № 222.

З огляду на зазначене, є не зрозумілим, яким чином або у який спосіб центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю має переконуватися у здатності «відповідальних суб'єктів господарювання» виконувати взяті на себе «технічні зобов'язання».

Підсумовуючи зазначене, редакція проекту Технічного регламенту у частині додержання ліцензіатами вимог ліцензійних умов потребує приведення у відповідність до норм статті 19 Закону № 222.

Крім того, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці, а також з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю *не може видавати ліцензію* на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів відповідно до пункту 39 проекту Технічного регламенту, оскільки, пункт 39 проекту Технічного регламенту *не встановлює порядок видачі* і не може його встановлювати тому, що уніфікований порядок ліцензування видів господарської діяльності *встановлює Закон № 222*.

Ураховуючи наведене, *положення пунктів 39, а також 40 проекту Технічного регламенту потребують доопрацювання та приведення у відповідність до Закону № 222*.

Відповідно до положень пункту 32 проекту Технічного регламенту передбачається, зокрема, *порядок видачі дозволу на перевезення вибухових матеріалів*, що визначається Міністерством внутрішніх справ України.

Також, пунктом 39 проекту Технічного регламенту передбачається, що суб'єкти господарювання *повинні мати дозвіл або ліцензію*, що надає їм право займатися виробництвом, зберіганням, використанням, імпортом, експортом, перевезенням або торгівлею вибуховими речовинами.

Разом з тим, Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі - Закон про дозвільну систему) визначає, зокрема, правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності і встановлює порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів.

Відповідно до статті 4 Закону про дозвільну систему визначено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, зокрема, встановлюється перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Так, Переліком документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі - Перелік), затвердженим Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI, *не передбачено одержання дозволу на перевезення вибухових матеріалів та/або дозволу на виробництво, зберігання, використання, імпорт, експорт, перевезення або торгівлю вибуховими речовинами.*

Пунктом 97 Переліку передбачено погодження маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів.

Згідно з статтею 1 Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» небезпечний вантаж - це речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин.

Враховуючи зазначене, *положення проекту Технічного регламенту у частині видачі документів дозвільного характеру потребує приведення у відповідність до Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» та Закону України від 19.05.2011 № 3392-VI.*

Крім того, наданий розробником АРВ до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Відповідно до пункту 4 Методики при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються:

причини виникнення проблеми;

обґрунтування неможливості її розв'язання за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів;

суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не обґрунтована належним чином наявність проблеми, що потребує державного регулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави.

Таким чином, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу збалансованості* - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Недотримання розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності не

дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закон про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Крім того, під час розробки проекту постанови розробником не дотримано вимог статті 5 Закону про регуляторну політику у частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Технічного регламенту вибухових матеріалів промислового призначення».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна